

Q22:38:2162

M76

115195

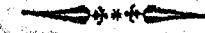
ஸ்ரீவேங்கடேசாயநம:

ஹரிபஜனை கீர்த்தனமென்னும்

கிருப்பதிவேங்கடேசுவரர்

தேர்வண்டிக்கால்சரித்திர

கீர்த்தனம்.

இஃது

குன்றாபுரமென்கிற

குன்றத்தார் சுப்பராயலுயரால்

பாடப்பட்டது.

ஷே.பூர் சங்ககவுண்டன் குமாரன்

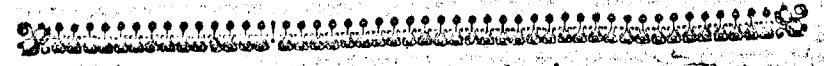
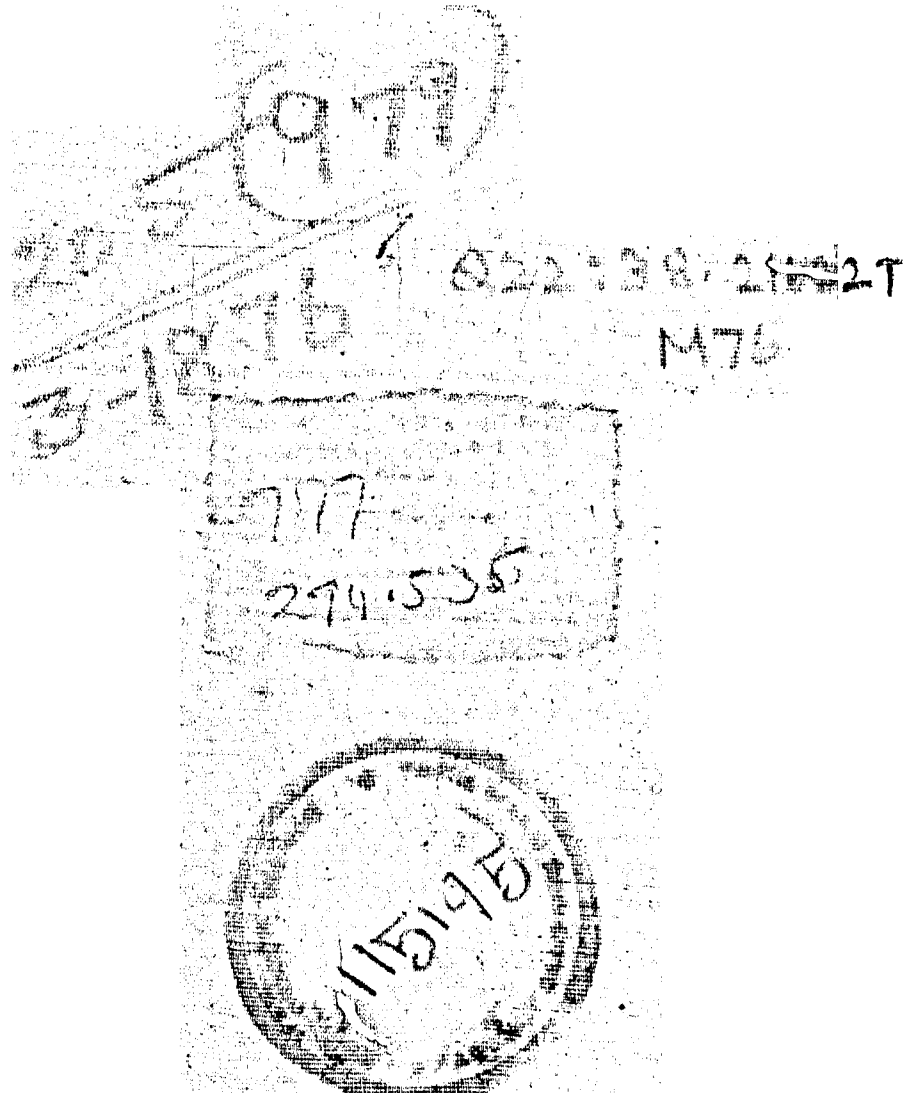
சேங்ககவுண்டன் கேட்டுக்கொண்டபடி.

சென்னை.

வியவஹாரதரங்கினி அச்சுக்கடத்தில்

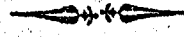
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1876.

விஜயமங்கலம் நாரணையார்பாடிய

சாற்றுக்கவி.

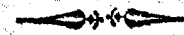

விருத்தம்.

நலமிஞ்சுக்குலச் சமவச்சரம்புறட்டாசி
 நற்றேதிமுன்று
 நலினமிஞ்சுக்கிரவா ரந்துவாதேசியும்
 நன்குதிருவோணமதிலே
 அலர்மேலு மங்காச்செமெதனி ரத்ததினுரு
 ளானவண்டிச்சரித்திர
 மதுகன்னடத்திலே முதியோருநாத்ததை
 அம்புவிசெயலாமலியவே
 குலமதியுயர்ந்தவன் குன்றைமாநகருளோன்
 கோதிலாவெஜுவேதியன்
 குணமிகும லட்சுமினா ரணபூசுரன்றரு
 குமாரன்குபராயவையன்
 நிலைபெறவெ ஹரிபஜன கீர்த்தனமெனப்பாடி
 லெக்டமினா ரணதேவர்முன்
 நெடுநிலமெலாம்புகழவேயறங்கீகற்றினார்
 நீழேவாழியென்றே

திருப்பதியில் அறங்கேற்றியபோதுபாடிய

சாற்றுக்கவி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

இஃது.

குன்றத்தூர் பெரியணயங்கவிஞர் குமாரர்
 சுப்பராயஅய்யர் இயற்றியது.

சீர்கொண்டியுக்காப்த்தம்நாலாயிரஞ்
 செந்தொளையிரத்திற்
 செப்பம்முபத்தொன்றத்திலேசுக்குலவருட
 ஐயமிகுமடந்தைமாதம்

சாற்றுக்கவி.

பொகொண்டருப்பதாந்தேகுருவாரம்
 பிரங்குதசமித்திளத்தில்
 பிரசன்னவேங்கடரமணசுவாமிசன்னிதியிலே
 பெருஜயாநாமநிலே
 பாரகொண்டகொங்கிற்குறுப்புளவாட்டிலே
 பண்புகுன்றாபுரம்வாழ்
 பன்னமெசுவேதயன்சுப்ருயபாரதிதன்
 பாக்கியவிசேஷத்தினாற்
 நேர்கொண்டவண்டிச்சரித்திரக்காதையைத்
 தந்தமிட்கீர்த்தனமதாய்ச்
 செப்தாங்கேற்றினாற்புனிவாசன்கிருபை
 சிறந்துமிகவாழியென்றே

ஸ்ரீவேங்கடேசாயநம;

நிர்வினமஸ்து.

பாயிரம்.

திருப்பதிவேங்கடேசுவார்.

தேர் வண் டி க் க ள் ச ரி த் தி ர ம்.

விக்கினேசுவரத்தோத்திரம்.

ஆசிரியவிரூத்தம்.

அம்புவிவிலே சகல சம்பிரம மிகுத்திடும் அழகுமிகு பாகநகரம்
 அதலெழுருபிராமணப் பதிவிரதை மைந்தனில்லாம லரியைத்துதித்தென்
 கும்பிதனிலொருசுதனை மின்நிடுவனிலெக் குமரனைத்தேர்வண்முயிற்
 கொற்றவாதருகிறேன் பெற்றலெளிவன்பென்று குவலையஞ்சொல்லவைப்பாய்
 அம்புயக்கண்ணனே திருவேங்கடேசனே ஆதியேயென்றுவேண்ட
 ஹரியதுவரத் தந்து சிறுவனைத்தேர்வண்டி யடியிலிட்டதின்மேல்வருங்
 கம்பிரமானகதையைப் பாகவதர்ப்புனைகீர்த்தனமெனப்பாடவே
 கேசவன்கீர்த்திவிசுவாசமங்களகரக் கணபதிபதந்தொழுததே

திரு-இராகம்-உசேனா-தாளம்-அடதாளச்சாபு.

பல்லவி.

கணபதீயெ யெனக்குப் - பக்கத் துணை வருவாயே.

அனுபல்லவி.

பணங்கொண்ட அரவக்கந் கணம்பெருந் தூயனே

கணங்கொண்ட தேவாச ரணந்தொழு நேயனே.

(கணபதி)

சரணங்கள்.

க. மோதகதானே மூலாதார மூர்த்தியைங்கரனே
 நீதம் விழையுஞ்சுதூர் வேதம்பரவியலம்
 போதாடினையன்றி யாதரவெவாசொல்லும் (கணபதி)

உ. சாமரகாரு முக்கண்ணா சரச்சிவாரு
 தேமுக்கனி கரும்புந் தேன்காயதி ரசமே
 தாமெத்தவும் விரும்புந் தழைக்க மதகசமே (கணபதி)

ஈ. அருகணிகிலா குன்றையகி லாம்பிகை யாலா
 தரணிபுகழும்பாதச் சக்கிரச்சரிதஞ் சொல்லத்
 கருணைகொடுத்து - மூற்றுங் காத்துரகியும் நல்லக் (கணபதி)

சு திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

ஆழ்வார்தோத்திரம்.

(உ) விருத்தம்.

கருகூரம்புயமேனிக் கீசண்ணபிரானறிருவழிபாடத் ...*
திருகூர்வெஞ்சினைதானேன் றிவினையேன்கவாசிதியினல்லோலச ...*
சருகூரொனுமபடியே தத்தளிக்குந்தமியேஞ்சஞ்சலந்திர்த்தாளுள் ...*
ருகூராம்வாருபயக் கோலபதாம்புயமலகை கும்பிட்டேனே ...*

(உ) தரு-இராகம்-பைரவி-தாளம்-ரயகச்சாப்பு.

பல்லவி.

ஆழ்வார்திரு - வடிகளேசரணம் சடகோபகம்

மாழ்வார்திரு - வடிகளேசரணம்.

அனுபல்லவி.

ஆழ்வாரடி - சாழ்வார்களை-யாழ்வார்வெகு-வாழ்வாகவே (ஆழ்வார்)

க. அதிகந்திர மதிசந்திர நிதிமந்திர யதிமீந்திர. (ஆழ்வார்)

உ. ஒருனா யிரமாயி திருவாய்மொழிக் குருவாயி (ஆழ்வார்)

ஈ. சதமாயி பதமுண்டென இதர்த்துள மதகண்டன (ஆழ்வார்)

ச. திடமாயி யிடமேவுதம் கிடமாயி சடகோபனம் (ஆழ்வார்)

சரஸ்வதித்தோத்திரம்.

(உ) கவித்துரை.

வெள்ளைக்கலைச்சி விதினாவிடத்தின வெண்கமலக்*
கிள்ளைக்கரத்தி கீதாமிருத்தி கிளிமொழிச்சி*
எள்ளத்தனையு மிடராமல்வாக்கு யினிக்கவெயென்*
உள்ளத்திருந்து உதவிசெய்வாலைபா முத்தமியே.*

தரு-இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தாயே தனையனுக்கருள் தருவாய் சரேருகமதிவ்வளர்

தாயே தனையனுக்கருள் தருவாய்

அனுபல்லவி.

ஆயுமறையவன்றன் வாயில்வளர்ந்தியே

நாயேன்சொல்லுங்கவிக்குட் டோயுஞ்சரஸ்வதியே (தாயே)

சரணங்கள்.

க. வாணி மதுரமிகஞ்சொல் வாணி வனஜா னுன்னமுவிப யாணி
ராணி களிவி நித்தியகல் யாணி
ஆணிமுத்தினப்பணி பூணிபுஸ்தகக பாணிவிணிபணி
வேணிதிராணிமிகுந் (தாயே)

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். ௩

ஏழமலையவன்சரித்திரத்த அடியேன்புனைகள்செய்து
நாளுந்துதிக்க கல்குவைவரத்தை
வாளெனும்விழியி லாளையுனதுதிருத்
தாளெசரணமெந்த வேனையிலுங்கிருபைசெய் (தாயே)

உ. ஆறுமுகக்குமான யறித்தாய் அரன்செவியிற்பிரணவத்தைத்
கூறுமபடியருள் மிகக்கொடுத்தாய்
ஆரணியெனுமபரிபூரணியுனதிட காரணம்புகலுமுன்
காரணம் கீயெத்தன் (தாயே)

அகிலாம்புகைதுதி.

(ச) விருத்தம்.

செத்திருவளருமார்பன் திருப்பதிவேங்கடேசன்*
வந்தகல்விசுவண்டி மகத்துவக்கதைபாடச்*
சக்கதம்மதாரவாக்குத் தப்பாநற்கொடுத்தாகி*
சுந்தரிசுன்றையூறிந்நிலங்கிலாம்பகியே.*

(ச) தரு-இராகம்-மத்திமாவதி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

அம்பாகிருபைசெய்குவாய் அகிலைக்

தம்பாகிருபை செய்குவாய்.

அனுபல்லவி.

வம்பார்முமையிலே குண்டபுரிச்சன்
வாமியெனுமபி ராமிகிருபைசெயும்னெம்கீவ காமச்சந்தரி (அம்பா)

சரணங்கள்.

க. வேதாகமவடிவெ-சச்சிதானந்த போதநானமுடிவே
பூதபௌதிக அனா பேதவுயிறைப்பெற்ற
புனிதையடியவர் மனதில்கடப்பி
வளஜபதயுக் கனிதை யெனுந்திருபுர (அம்பா)
உ. ஆதிபருசத்தியே பிரம்மானந்த
சோதிவடிவத்தியே - பாதிமதிஜாத லோதிமமெகல்விப்
பாக்கியங்களைத் தேக்கியெனதிட வாக்கில்மதுரம்
தாக்கி கிருபைபுரி. (அம்பா)
ஈ. மஞ்சாரக்குழல் மயிலே புஞ்சாக்கூரப்
பஞ்சாம் வாழ்குயிலே கஞ்சார் மிடற்றான் கொஞ்சுக்கிளியே
திவிப களிசுதாபுர சரணமிருக்கப
கருணசாகர தருண திருபுவன (அம்பா)

க. திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வுண்டிக்கால்சரித்திரம்.

சுப்பிரமணியர் துதி

(ரு) விருத்தம்.

மருமலர்த் துளவமாயன் வளர்திருவெங்கடேசன் ... *
வருமிரத்தின்வண்டி மகத்துவங்கழைப்பாடக் ... *
குருமுனிக்குபதேசித்த குமரசற்குருவேயெந்தன் ... *
அருகில்வந்துதவிசெய்து அனுதினங்காக்கவென்றே ... *

(ரு) தரு-இராகம்-காம்போதி-காளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வேலுமயிலனைக் காலுந்துணையெய்யவே - ஆதி
வீரதீரவடி - வேலுமயிலனைக் - காலுந்துணையெய்யவே.

அனுபல்லவி.

ஆலமருந்துந்திரி சூலன்செவியினின்
மேலும்பிரணவந்தன் னாலையருள்வடி. * (வேலு)

சரணங்கள்.

க. ஆறுமுகமு மீ ருருபுயமுடையோன்	அமருடியவசுரனை
வேருகளைந்தகெம் பிர	ஜயமுடையோன்
பாரமிகுந்திடம்	ஆசமருவுறொய்
யாரன்மதுறையில்	மாரனெனவந்த (வேலு)
உ. தாயொவற்குஞ்சு காயஞ்செயுமுருகன் துளவொடு கவுன் துபமணி	மையம்குமருகன்
மாயன் தனக்கதி	கேயன்கார்த்தி
சேயனவன்காங்	ஒளிர்விடு (வேலு)
கேயன்பத்தசு காயன்	
க. பூமிபுகழ்சிவ காரிதருகுனெ	புரந்தானருள் குஞ்சரி
வாய்யொடுகுர மாமகள்	மணமகனெ
ப்ரேமையொடுவந்து	சேஷமங்கொடுத்தருள்
னேமன்கடைப்பையன்	தாமன்சுந்தர (வேலு)

ஆஞ்சனேயர் துதி.

(க) விருத்தம்.

அஞ்சனேபாலனாகி யதிபலபிமனாகி ... *
முஞ்செய்ரமாயணத்தம் மொழியும்பா ரகத்தும்வந்து ... *
கஞ்சந்பதவிவேண்டுங் கருணைமாருதியைப்போற்றி ... *
இஞ்சொலாலரிதேர்வண்டிச் சரித்திரமியம்பினேனே ... *

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வுண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(க) தரு-இராகம்-கரியாணி-தாளம்-அடதாளச்சரப்பு.

பல்லவி.

நீயேதுணைவருவாய் ஆஞ்சனேய
நீயேதுணைவருவாய்.

அனுபல்லவி.

நீயேதுணைவருவாயெ திருப்பதி
மாயன் தனக்கதி னேயமிருந்திடம்

(நீயே)

சரணங்கள்.

க. காருத்தன் மனை யடுத்தாய்	கைதையைத்தேடி
கண்டுகையாழி	கொடுத்தாய்
வேங்கடக்கச்சுஞ்சிவீத்	தியாகநீயுமெதாவிய்
போகிப்பரதந்தகாவி	ஈயநம் சிரஞ்சிவி (நீயே)
உ. பஞ்சவருடன்பிரந்தாய்	பீமனைவே
பாரோர்புகழ்ச்சிரந்தாய்	
வஞ்சக்களரவொன்னும்	பஞ்சைப்பரக்கவிட்ட
மிஞ்சம்பல மாருதி	தஞ்சங்குருபவாரிதி (நீயே)
க. தோத்திரஞ்சொல்லவரியேன்	உன்கருணைக்கி
ஆத்திரமுள்ள	சிறியேன்
கீர்த்திமஞ்ஜம் வேங்க	டாத்திரி வளரும் நல்ல
மூர்த்தி ரதச்சக்கிரத்தின்	கீர்த்திக் கைதையைச்சொல்ல (நீயே)

லட்சுமீனாராயணசுவாமி துதி.

(எ) விருத்தம்.

அச்சுதன்வேங்கடேச ரணத்திரகமதனைப்பாரி ... *
உச்சிதமாகக்காட்டு முருட்சரிதத்தைப்பாடக் ... *
சச்சனிமுலைப்பொன்மாதைக் கையுறந்தழுவிவாழும் ... *
லக்ஷ்மிநாரணப்பொற்பாதம் னேசித்தேன் பூசித்தேனே ... *

(எ) தரு-இராகம்-சங்கராவணம். தா-அ-சரப்பு.

பல்லவி.

நாராயணவண்ணை நம்பினேன்
கோதரிதபரி ஹாராதலகையி (நாராயண)

அனுபல்லவி.

காராநிரங்கொள் சரீராயுரகூன்றை
பூரானுளவணி மாராலகையி (காரா)

அ) திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

சரணங்கள்.

- க. ஆலிலைதனிந்படுத்தோனே துரோபதைவேண்ட
அசுதயத்துகில்கொடுத்தோனே
ஞாலமதையொரு காலினாலெயளந்த
சீலவாமனவனு கூலாமவைகுந்த (நாரா)
- உ. கல்லைப்பெண்ணாக்கிய காலனெ-பாண்டவனை
காத்தூரகழித்தகோ பாலனெ
பல்லுயிர்குயிராயெ பரமகூத்துமா றீயெ
கல்வியைத்தருவாயெ கருணாதியெ லட்சுமி (நாரா)
- ங. பகலிவாகனப்பதம் அபனெருள்ருபுரி
பாக்கியமடையுஞ்சொருபனெ
மச்சாவதாரனெ வளர்வேதோத்தாரனே
மதகஜவாதனெ மாரபூனக லட்சுமி (நாரா)

ஸ்தலவிசேஷம்.

(அ) விருத்தம்.

பூமகஞலையுமார்பன் புகழ்திருவெங்கடேசன்
ஞாழ்நாதத்தின்வண்டிச் சரித்திரங்கமீழாற்செய்ய... ..
நேமமோடரிதன்சேவை நோர்ந்தென்பாக்கியமென்று... ..
ஸ்வாமிபுத்தகரணியான்றன் றலப்புக்கள்சாற்றினேனே

(அ) தரு-இராகம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-அட்டாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டெனெ வேங்கடேசனைக்
கண்டேன்கண்டெனெ ஆனந்தங்கொண்டென்கொ... ..

அனுபல்லவி.

கண்டேனலர்மேலு மங்கைசமேதனைக்
கண்டேன் பகத்தற்குக் கருணைப்பிரசாதனைக் (கண்டே)

சரணங்கள்.

- க. கோவிந்தராஜர்பட் டணம்வந்துகடியெ
கூரும்நரசிம்ம தீர்த்தத்தி லாடியெ
கோவிந்தராஜனைக் கும்பிட்டுச்சு டியெக்
கொடுத்தபீனாச்சி யாறைக்கொண்டாடியெ
கோசலையருள்பாலனை லட்சுமணனைக்
கோரியேவடியெ லனை யருள்கயிலை
சசத்திரிசு லனைப் பாலபிஷேகம்
யென்றுஞ்செய்யனு கூலனை வணங்கியெ

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

கோதிலாச்சுதூர் வேதமோதிய வாதமகையவ ரோதுமந்திர
மீதுசுந்தைவைத் தோதுகபிலக் கியாதிமீசுபுனல் மீதிலாடியெ. (கண்டேன்)

- உ. சேஷகிரிபுத்தலம் தேவச்சரணமாண்டு
திரமாங்காளிகோபுரத் தேங்காயுடைத்துண்டு
பாஷங்கனரசிம்ம சாமியொருவருண்டு
பாதையிலேயெழு பாவதமுடிவண்டு
செம்பொன்விமானங் கண்டு மண்டபம்பொன்னிற்
செய்ததெத்தலத்தி லுண்டு கோபுரவாசல்
அம்பொற்படியுந் திரண்டு நின்றிடுஸ்தம்பம்
ஆனதுஞ்செம்பொன் கொண்டு விளங்கிடுஞ்

செழிக்கும்ஆகிவருக தீர்த்தமும் ஸ்வாமிபுத்தகரணியெனுந் தீர்த்தமும்
அழுக்கறும்புனல் ஐவர்தீர்த்தமும் அனந்ததீர்த்தங்கள் ஹரிதன்பாதத்திற் (கண்)

- ங. கோவிந்தாவெனச்சொல்லிக் கூறும்ணியிடுதங்
குறிப்பில்வந்தவர்க் கெல்லாந் கொடுப்பர் ஹரிதன்பாதத்
சேவைசெய்தவர் பலன் செப்பவெளிதொ வேதஞ்
சென்மசாபல்லியந் தீர்த்தமும்பிரசாதந்
கோடிபூஷணம் தீர்த்தமும் சாளிக்கிராமந்
குல்லையாரமுஞ் சத்தமும் சங்குசக்கிரஞ்
சூட்டுங்கரப்பிர சித்தமும் அபயமொடு
சொல்லும்வரத ஹஸ்தமும் ரத்தனகீர்த்தக்

குண்டலனைமுகமண்டலனைப்பிர சண்டமிசுகோதண்டமருவிய கொண்
டல்வண்ணனை மண்டலத்திலை குண்டமெனநிலை கொண்டமூர்த்தியைக் (க)

- ச. ஆதிவருகரையன்புடன் நெரிசித்து
அப்பால்புரிவிவாஸ ரனுஞ்செஞ்சொண்டுருசித்து
புரிதூன்காணிகளை செலுத்தியெ அர்ச்சித்து
திபாராதனைச்சேவை செய்து ஸ்பரிசித்துத்
தீர்த்தங்கொடுக்கப் பெற்றேனெ திருவடியென
சென்னிக்கணிய லுற்றேனெ ஸ்ரீகவியென்று
கீர்த்தனஞ்செய்க் கற்றேனெ பெனைப்பிடித்தக்
கிலேசம்போய்சுக முற்றேனெ பருவதம்விட்டு

அழகுமிகும் அலாமேலுமங்கா அன்னையடி தொழுதென்னையருளிய
துளபமணியெங்கடேச ஸ்ரீஹரி துணைவியகிலாம்பிகையையூர்வது (கண்டே)

லகழிமீதோத்திரம்.

(க) வெண்பா.

கண்டமூதம் பால்பழமாந் கவிமழையைப் பொழியுமொரு
கொண்டலநி லாம்பிகையைக் கும்பிட்டே - யண்டார்தொழுந்
திருவேங்கடேச்சரனைச் செந்தமிழாற் பஜனிக்கத்
திருமகையெ துதிசெய் தேன்.

கௌ திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வணடிக்கால்சரித்திரம்.

(க) தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

லக்ஷ்மீவுணைநம்பினேன் சந்ததம்வித்தியா
லக்ஷ்மீவுணைநம்பினேன்.

அனுபல்லவி.

லக்ஷ்மீவுணைநம்பினேன் நித்தியமெனவுன்னொ
பக்ஷிவாஹனன்மானே பாக்கியமிருந்தேனெ.

(லக்ஷ்மீ)

சரணங்கள்.

க. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஜயலக்ஷ்மீ	தேஜோலக்ஷ்ணலக்ஷ்மீ
பூலக்ஷ்மீ புஜலக்ஷ்மீ	புத்திரபாக்கியலக்ஷ்மீ (லக்ஷ்மீ)
உ. கோலக்ஷ்மீ குணலக்ஷ்மீ	கொடுக்குந்தருமலக்ஷ்மீ
மாலக்ஷ்மீ வரலக்ஷ்மீ	வாக்கில்வளரும்லட்சுமீ. (லட்சுமீ)
ங. சேஷகீர்த்தனைத்	தினமும்மருவும்லட்சுமீ
தாசன்குப்பராயன்	தமிழ்க்கருளும்லட்சுமீ. (லட்சுமீ)

மனதைப்புச்சரித்தல்.

(கௌ) விருத்தம்.

ஹரிபஜனையைநீசெய்து ஹரிகிருபைபெறுவையாகிலத் ...
திருமகளுலவுமிந்தச் செகந்தனுக்கரசனாகித் ...
தருமமேமுதலாயுள்ள சதுர்விதபலமும் பெற்றுப் ...
பரமபாகவதாள்போலப் பாக்கிய மடைவாய்நெஞ்சே ...

(கௌ) தரு-ராகம்-யமுனாகளியாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பஜனைசெய்மனமே பஜனைசெய்வாயிரி
பரம்புருஷனை நீபஜனைசெய்வாய்.

அனுபல்லவி.

பஜனைசெய்மனமே பஜனைசெய்வாய்ஹரி
பக்தவந்தஸனைப்பஜனைசெய்வாய்
பஜனைசெய்மனமே பஜனைசெய்வாய்ஹரி
பாதகடல்சுயனைப் பஜனைசெய்வாய்

(பஜனை)

சரணங்கள்.

க. ஸ்ரீஹேந்திரானைப்	பஜனைசெய்வாய்நீ
துஷ்டசம்மாரனைப்	பஜனைசெய்வாய்
கௌலரதனை	பஜனைசெய்வாயிரி
கௌரிதமயனைப்	பஜனைசெய்வாய் (பஜனை)

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வணடிக்கால்சரித்திரம்.

கௌ

உ. நந்தகுமாரனைப்	பஜனைசெய்வாய்நீ
நவனீதசோரனைப்	பஜனைசெய்வாய்
கந்தாதேகனைப்	பஜனைசெய்வாய்நீ
கமலவைப்போகனைப்	பஜனைசெய்வாய் (பஜனை)
ங. சேஷகீர்த்தனைப்	பஜனைசெய்வாய்நீ
திருப்பதிவாசனைப்	பஜனைசெய்வாய்
பாஷ்யநரசிம்மனைப்	பஜனைசெய்வாய்பஞ்ச
பாண்டவர்மித்திரனைப்	பஜனைசெய்வாய் (பஜனை)

சந்தரானகோபாலகிருஷ்ணர்துதி.

(கௌ) தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்-தா-அ-சாப்பு.

பல்லவி

கிருஷ்ணமிருதம்புஜி மானஸகோபால ஸ்ரீகிருஷ்ண.

அனுபல்லவி

கிருஷ்ணமிருதம் புஜித்திட்டால்ப் பவப்பினி

விட்டுவிடுகச் சுக நிஷடைபெற நிவேதய்.

(கிருஷ்ண)

சரணங்கள்.

க. காமாதியில்முழுக்காதெ	முழுகியெ
பாமரனாயமுக்கா	தெ
ராமரதுளசியந்	தாமாரவிசுல
சோமாகூயிரனாமாவென்ச	சொல்லிக் (கிருஷ்)
உ. ஸ்ரீசாரததைமறைக்காதெ	மறைத்தரி
பூஷாவிதிருறைக்	காதெ
சேஷசயனஸ்ரீ	வாஸதாமோதர
கேசவஹரிகம	லாஸனபூஜித (கிருஷ்)
ங. தேவாதிகட்கனுகூலனை	நிசாசரீ
மாரபாலிகன்குலகா	லனைப்
பூவால்வழிதமிழ்ப்	பாவாலருச்சித்து
நாவால்ஸ்ரீபதம்	னாபாவெனச்சொல்லிக் (கிருஷ்)
ச. கோருலம்வளர்த்தகோபாலனை	சுகாதத்தியான
பாகவதர்க்கு	கூலனை
வாகுமிருங்கோயி	மாரகனைமருவிய
ரோகிணிதினநீல	மேகசோருபஸ்ரீ (கிருஷ்)

கஉ திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

கதைப்புத்தி.

(கஉ) தரு-இராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஹரிதசக்கிர சரித்திரம்

கதையே

அமுதமாம்

ஸ்மதையே

அனுபல்லவி.

பருவதம் செஷா சலமது

பாரும்

பாற்கடல்சாமிபுஷ்

கானியைத்தேரும் (ஹரித)

சரணங்கள்.

க. தரித்திருப்பதியே

சரிவளமாமழ

தலப்பெருமையே

தாமழ

கருசனமாகவெ

தாசரும்ராஜரும்

கடைந்துயெடுப்பதுண்டு

காரணமதுகண்டு (ஹரித)

உ. அந்தவமுதின்தரு

சின்னையில்லாதவொ

அதற்பிரந்திமம்

விஷமாம்

அந்நவிடத்தினையுந்

சுந்தவிடாமலெ

அரண்கொண்டதும்

ஹருஷமாம் (ஹரித)

ங. அமுதைத்திருமும் அகரணப்போ

லரிவைசதன்

அடையிலரிக்கென்

முறைத்தாள்

சுமந்துபெத்துப் பின்மறந்தா

ளவன்மேற்றொ

தூண்டியரி யவனையாண்டிடு

வதுவெனேர் (ஹரித)

ச. ஸ்ரீனிவாஸ மோஷினி

சுருபைக்கரத்தால்த்

திருஜகவி

பதர்மோவார

ஆனந்தமுடனந்த

வமுதந்தையுண்டார்

அரசாயவொ ஹரிபதன்

சுண்டார் (ஹரித)

ஸ்ரீனிவாஸர் அதி.

(கஉ) விருத்தம்.

ஞானமுமறியேனுள்ளை நவின்ரிட வறியேன்றாக

கானமுமறியேனுந்தன் கதைப்பொழிப்பறியேன்சொல்லி

தானமுமறியேன் யான்சொற்றமிட்டிழை யறியேனையா

ஸ்ரீனிவாஸனெனீ யெந்தன் சித்தமே குடிக்கொள்வாயெ

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். கங

(கங) தரு-இராகம்-சுருட்டி-தா-ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீனிவாஸர்யே உனைத்துதிக

ஞானம் அருள்வாமே.

அனுபல்லவி.

தினரக்கூக அஞ்ஞானபக்க சஞ்ஞானசிக்கன

தியானத்தைகனெ.

(ஸ்ரீனிவாஸ)

சரணங்கள்.

க. நிலமேக தேகா நித்தியநி

ரந்தராவைபோகா

ஆலின்மீதுசிறு பாலனாகவளர்

சிலவேணுகோ

பாலகிருஷ்ணொனுந்

(ஸ்ரீநிவா)

உ. காளிகோபுரவனெ பாஷிய

கர்த்தரென்கிறவனெ

ஆழியெடுத்தவனெ

ஆழிபடுத்தவனெ

ஆழிவிடுத்தவனெ

யாழித்தடுத்தவனெ (ஸ்ரீனிவா)

ங. பானுகோழிதேஜா திருப்பதி

பிரசன்னவேங்கடராஜா

ஆனைகவுமுனா

தாளெகேட்டுவந்

தோனையன்ப்பெரு

மானெயின்பயிசு (ஸ்ரீனிவா)

அவையடக்கம்.

(கஉ) விருத்தம்.

நடித்துளபுலவர்முன்னும் பரமபாசுவதான்முன்னும்

நடித்திடுமடியார்முன்னும் நாயினேன்புஞ்சொல்லெ

வடித்திடுதமிழில்வண்டி மகத்துவக்கதையைப்பாடல்

நடித்திடுமயில்முன்னோழி நடிப்பதற்குவமையாமே

(கச)-தரு-இராகம்-பைசி-தாளம்-அடிநாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

குமறமே திருந்தாலும் உத்தமர்கள்திருத்திச

சுத்தஞ்செய்திடவேண்டுமே.

அனுபல்லவி

கர்த்தன் லவங்கடேசனை

நித்தியந் துதிபண்ணப்

பத்தியால் நான்சொன்ன

பனுவல்தனிலெ யென்ன (குமற)

சரணங்கள்

க. வேதபுராணங்க

நோதியுநிந்ததில்லை

வெல்லும் லக்ஷணம் ஐந்தின்

சொல்லையுநிந்ததில்லை

மாதவனைத்துதிக்கும்

மார்க்கம்அறிந்ததில்லை

வரத்திலுரைத்ததல்லாத்

நிறத்திலுரைத்ததில்லை. (குமற)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

- உ. விருத்தத்தியல்பறியென் பொருத்தத்தியல்பறியென்
மெச்சம்ராகதாளத்தின் உச்சிதமுறியென்
பருத்தபதங்கள் நன்றாய் உறைத்திடவும் அறியென்
பல்லவிசரணங்கள் சொல்லும்விதமறியென் (குற்றம்)
- உ. ஸ்ரீனிவாஸன்பதத்தைத் தியானஞ்செய்திடானே
தேவியகிலம்பினை நாவிலநின்றிடத்தானே
மானிலத்தோர் துதிக்கும் வண்டிக்களையின் தேனே
மழைப்பிண்டைகள் போலெ யுளறினேனடியேனே. (குற்றம்)

கரு-தரு-கதாசங்கிரஹத்துவாரா

பா யி ர ம்.

இராகம்-காகரப்பிரியா-தாளம்-ஆதி.

புல்லவி.

ஹரியைப் பஜனைசெய்வீர் சந்தம்
ஹரியைப் பஜனைசெய்வீர்.

அனுபுல்லவி.

கரியரசனுமே முறையிடவுடனே
வினாவினிலவந்தே யருள துதரும்முற (ஸ்ரீஹரி)
சரணங்கள்.

- உ. துரோபதி துகிலுப் பாபிகளூரியவே
உப்பிட்டா ளரியென்றோர்பெச்சே யவள்
சோபந்தணியப் பிரதாபவித்திரவரனத்
துகிலொன்றகடிய மாச்சே. (ஸ்ரீஹரி)
- உ. இரணியமயென் றியம்பெளக்களகள்
எத்தனைதெண்டனைவிதித்தான் அந்தப்
பிரகலாதனைவேண்ட நரஹரிகம்பத்திப்ப
பிறந்துயிரணியனைச் சதித்தான். (ஸ்ரீஹரி)
- உ. தந்தைமடியினிலிருந்த மகனைச்சிறு
தாய்முனியத்தகப்பன் விடுத்தான்பின்பு
அந்தச்சிறுவனும்வை வந்தனை நனைக்கவே
வந்துதிருவப்பட்டத்தைத் கொடுத்தாடுத்தான் (ஸ்ரீஹரி)
- உ. தசமுகன்மற்பியை வசவிலக்கிடவே
தசரதாமனை யடுத்தான் அந்த
விசைசர்களைக்கொன் றரசவிலிஷணர்க்கன்று
ரகுபதியல்லேவா கொடுத்தான். (ஸ்ரீஹரி)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். கரு

- ரு. துஷ்டனாகக்கொல்வான் சிஷ்டனாப்புல்வான்
சூஷ்டத்தில் மோகத்ததைத் தருவான் பின்னும்
அஷ்டாட்சயரியமும் அவன் மரவல்லால்
ஆரிகிக்கொடுத்திட வல்லார். (ஸ்ரீஹரி)
- உ. மச்சக்கூடமவரு ஹந்ரஹரீ வாமனராமவதாரன் சீதா
லக்ஷுமிராமன் பலராமகிருஷ்ணன்
கல்கியெனூர்தசாவ தாரன். (ஸ்ரீஹரி)
- எ. சங்குசக்கிரம் சார்ங்கம்வாழ்கதை
தங்குஞ்சாயுதபாணி நீல
மங்குவின்தேகன் மலர்மகள் போகன்
மண்மகள்மருவுமோர் பாகன். (ஸ்ரீஹரி)
- அ. ஆழியின்மேலும் ஆலிசைமேலும்
அறவிலும் அடியவரமனத்தும் எவ
வேளையுமவசிப்பன் விழிதுயில்ருசிப்பன்
வேண்டிடவருவனெத்தி னத்தும். (ஸ்ரீஹரி)
- உ. கருடவாஹன் கௌஸ்தவாபரணன்
கனகபீதாம்பரதாரீ நல்ல
மருமிகுதுளசிமாற்பன் கமலைஸ்ரீ
வச்சனவைருண்ட முராரி. (ஸ்ரீஹரி)
- உ. சேஷகிரீசன் திருப்பதிவாசன்
சுகததாற்கருமுல்லாசன் ஹரி
தாசர்கள் போற்றும் வேங்கடரமணன்
தருமசொருபன் விசுவாசன். (ஸ்ரீஹரி)
- உ. கலியுகவரதன் காமித பலதன்
காரணக்கதைக ளைத்தினையொ அது
சொலத்திறமுளதொ வாயிரஞவான்
சொலப்பல் யுகங்களெத்தினையொ. (ஸ்ரீஹரி)
- உ. ஆயினுஞ்சிரியென் ஹரிசரித்திரமாம்
ஆழியிலங்கையினீர் போல் - யென்
வாயிலுலிரத வண்டிச்சரித்திரத்தை
மகிழ்வேன்மழலை மொழிவார்போல (ஸ்ரீஹரி)
- உ. ஒருவள்தன்மகன்மேல் ஹரிதவண்டியை
ஒட்டியெழுப்புஞ்சரித்தி ரத்தைப்
புரந்தரதாசர்கன்னடக் கிருதியால்
புகலும்பண்டிய சரித்திரத்தை (ஸ்ரீஹரி)
- உ. வளமிகுந்தமிழால் விளம்பெளப்புவினோர்
மகிழ்ந்துரைத்திடுமதினாலே யென்
ஹுளந்தனிலிரிசுருப வளந்திடவடியென்
உரைத்தேன் பஜனைக்கென் றிப்பாலே (ஸ்ரீஹரி)

கக. திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

கரு. வேடனம்ராமராவென்றான் ஒரு அஜா
மிளனுமனாவென்றான் அதுபோல்
பாடினென்றமியால் வண்டிக்காலத்திரந்தை
பஜனிக்கவிரிசுருபம் என்றும் (ஸ்ரீஹரி)

கக. ஸ்ரீவேங்கடகிரி ஞாயணஹரி
திவ்யச்சரித்திரத்தைக்கேளும் இந்தப்
பாரினிலெவற்கும் பாகியங்கொடுத்துப்
பதவிபுங்கொடுப்பதென ஞானம் (ஸ்ரீஹரி)

கக. தரு - கதாசங்கிரஹம் - துவானா.

ராகம்-கரகரப்பிரியா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேருருட் - கனையிதுவே - தேட்டித்

தெருட்டா திது - மதுவே.

அனுபல்லவி.

நாரிதன்மகன்மேல்த் தேனாநடத்தியே கு
மாரையெழுப்பமு ராரிதனதுதிருத் (தேருருட்)

சரணங்கள்.

க. திருவனர்பாகா நகரத்திற் செழிக்குந் தேன்மொழி யாளொரு மாதா-அவள்

உ. அருவையற் கரசி அழகிலவளெஸ்ரீ அருந்ததி யவட்கிணையோது

ங. காசிப் கோத்திர ப்புகரன் றனதிட காதலி யவட்கிணையாரு- அரி
தாசருக் கனுதினம் போஜன முதலுவள் தருமசீலையவள்பேரு. (தேரு)

ச. மைந்தனில்லாமல் மனம் வருந்திவொள் வயதொருமுப்பது மாச்ச-அவள்

ரு. சிந்தையி லிரியைத் தியானமெசெய்து செப்பினள் அவளுமோர் - பேச்சு

க. ஸ்ரீஹரிதேவா சின்மயரூபா திருப்பதி வேங்கட ரமண - இந்தப்
பாரிணையளந்த பனிமலர்ச்சரண பாகிய லட்சுமீரமண.

எ. காமிதபலதா கிராஜவரதா கனகபீதாம்பரதாரீ - நல்ல
தாமரைக் கண்ணு தருமுகில் வண்ணு சந்தனம்குளங்கிருபவாரீ.

அ. செந்திருமார்பா திருப்பதி வேங்கட தேவா யென்றிருவயிற்றால் ஒரு
கந்தனைப்படைத்தால் உந்தோவண்டிக் காலுக்கிடுவெனென்றுணைத்தான்

க. புத்தெனும் பெருனாகத்தினிற்றள்ளப் புதல்வனைப்பெற்றால்-யோதும்
உத்தமவுந்தேர் வண்டிக்கிடுகின் உருக்கியதுவென்றான் - மாதா

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். கள

கரு. இந்தப்படியே அவள் சிந்தையில் நினைத்தே
யிருந்தனள் அவள்தன்பர்த்தா ஒரு
மைக்கன் பிபக்கிற் கனகந்தனிற் பதுமை
வனங்குவேடு ஹரிக்கெனவுரைத்தான்

கக. மாமனுமுறைப்பான்மகன்சுதன் படைத்தால்
மகிழ்வொடு வேப்பிலை தின்றே இந்தப்
பூயிபுகழந்திருப் பதிமலைவந்துணைப்
பூசைபுரிசுவெ னுனென்றே

கஉ. மாமியும் வேண்டுவள் மருமகள்வயிற்றில்
மைந்தன்பிறப்பதே யானால்த்
தாமரைக்கண்ணு தொட்டிவஞ்சேயுந்
தருகிறேனென்றான் தானான்.

கக. அவரவர்மனதிலில் நினைத்ததை யெல்லாம்
ஹரியறியானே கேளும்
இவள் கோரியதை எப்பிடித்தருவான்
யென்று அறியவளை யானும்

கச. கருணைசெய் தவளிட திருவயிரதனிற்
கருப்பந்தரிக்க அவள் கண்டான்
தருமசீலையும் ஒருபதுதிங்கனிற்
மனையனைப்பெற்றெடுத்துக் கொண்டான்

கரு. ஜாதிரப்பின்படி வேதியற்கெல்லாம்
தானம்பலவுந்தர் தார்கள்
வேதங்களோதியே ஜாதகர்மாதிகள்
விதிவழியே புரிந் தார்கள்

கக. செந்திரு ஸார்பன் நிருவருள தனால்த்
செனித்த சிறுவனுக்குப் பேரு
அந்தனருளாயால் வேங்கட ரமணனென்
றழைத்தாரவர்களும் பாரு

கள. பத்துமாசஞ்சென் மதுபுதல்வனுக்கு
பிரசன்னவேங்கடகிரி வாகன்
புத்தவள்தனதிட நித்திராதனில்வந்து
பேசுவர்சொர்ப்பனத்தீசன்.

கஅ. மகரமதியில்நீ மருவாங்கேட்டாய்
மங்கைவன் மனக்குறைதீர்த்தோம்
பகருமுன்மொழிப்படித் தருவாயென்று
பாலன்வருமவழியைப் பாந்தோம்.

க.அ. திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

க.அ. அற்பிசிமாசத் துச்சவ ரதவண்டி
அடிக்குக் கொடுப்பாயுந்தன்கதனை
சொற்படி ப்ரார்த்தனைசெலுத்தெனச்சொன்னார்
சொப்பனத்தினிலை அச்சுதனை.

உ.உ. நித்திரைதெளிந்தாள் நெடுமுச்செரிந்தாள்
நினைவுகலங்கினுள்மாதா
பெற்றமகனைத்தேர் வண்டிக்குட்டுளப்படிப்
பிழைப்பேனென்றமுதாளப்போது.

உ.க. ஹரிநனைத்துதித்தாள் அருமைப்புதலவனுக்கு
அணிபணிகளையலங்கரித்தாள்
பிரியமுடனெ அதி கருசனமாகவெ
பின்னமகனையாநரித்தாள்.

உ.உ. ஹரியும்வருடம் ஐந்தளவிலும்பொருத்தார்.
அரிவையுந்தான்மிகமறந்தாள்
ஒருமகன்மன்றிருவயிறுவலிக்குதென்
முறைத்தானவள் புரபரந்தாள்.

உ.க. வயித்தியர்பலபேர் வந்துகைபார்த்தார்
மாத்திரையவுஷதம் கொடுத்தார்
சயித்தியமென்றார் பயித்தியயென்றார்
தழைக்கும்பிணியாற்கை விடுத்தார்

உ.ச. சோதிஷர்வந்தார் துந்திரசெயன்றார்
சுரகுருபலமிலையென்றார்
ஆதிவக்கிரஹி தோஷமென்றார்சிலர்
ஹரியைமறந்த திருவென்றார்

உ.ரு. ஆமிதுநிஜமென்றமுறைத்தார் அப்பொழு
தவரவர்பிருது சேகரித்தார்
சுவாமிதிரு வேங்கட ரமண வுன்பரார்த்தனை
தருகுரோமெனவுந் தோத்தரித்தார்

உ.க. திருப்பதியாத்திரைசெய்தார் கயிலத்
திந்தத்தில்ஸ் நாரமுஞ்செய்தார்
அர்ப்புத கோவிந்த ராஜறைத்தொழுதார்
ஹரிசரணத்தைத் துதிசெய்தார்.

உ.எ. காளிகோபுரங் கண்டார்பாஷியக்
காரணத் தெருகித்துக்கொண்டார்
யேழுபருவதமுங் கண்டார்வேங்கட
நசனிருப்பிடமுங்கண்டார்

திருப்பதிவேங்கடே வார்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். 11

உ.அ. சொற்றவிமானமுங் சொற்றமண்டபமும்
சொற்றக் கலசகோபுரமும்
சொற்றக் கபாடமும் சொற்றதுவஜபடமும்
சொற்றசபையின்விசித்திரமும்

உ.க. கண்டார் ஆதிவராகரை சாபிபுஷ்
கரணியதிசயிதார
கண்டார்மணிமயச் சந்தனரதத்தைக்
கண்டார் ஹரிசரண கண்டார்

உ.உ. தாசர்களசெயும்ஹரி கோஷத்தைக்கண்டார்
தரும் மஹாந்துவைக்கண்டார்
ராஜிகழீனி வாஸைமக்கண்டார்
நல்கும்உத்திரவையுங்கொண்டார்

உ.க. சன்னதிவந்தார் தனையனுந்தாயும்
தகப்பனும் அவனைப்பெற் றனரும்
சொற்றப்பதுமையுத் தொட்டிற் குழவியுஞ்
சுவாமிகு வேப்பிலைத்துணரும்

உ.உ. காணிக்கைகொடுத்தார் மாமனும்மாமியுந்
கணவனும் இவர்களப்போது
வாணுதல்தருந ழலைமகனைத்தன்
மடிவிட்டிரக்கிலையம்மாதா

உ.க. அருச்சுணசெய்தார் ஹாரதியெடுத்தார்
ஹரிதிருச் செவையுஞ்செய்தார்
கர்ப்புடையவளரி விருப்புடையவளாய்க்
கருணைக்கடலைத்தெண்டஞ்செய்தாள்

உ.ச. தருமபேர்து தனையனும் புருஷனார்
தமருமொருமடத்தில் வசித்தார்
ஹரிதிருவிசித்திர சதமதில் வருவதை
யாருஞ்சேவித்துமனம்ருகித்தார்

உ.ரு. மாதுமகனைரத வண்டியடியிற்றா
வாங்கவெஹரியடம் பிடித்தார் அப்
போதும்சுதனைவண்டிக் கிடுகிடுகிடுவெனப்
பூசுரர்களும் வடம்பிடித்தார்

உ.ச. கோசாப் மடமுன்னுல் லாகரதமும்அதிக
குருரமுடனெ நின்மீடவே
தாசரும்பலபல பூசுரர்களும்அதி
தாபமுடனெ நவின்மீடவே

உருப்பதிவேங்கடேசுவரர் தோர் வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

கௌ. ஹரியொருவர்தன்மேல் மருளதுகொடுத்தார்
அரிவையை மகனையும்பிடித்தார்
சிறுவனையென திட தோர்வண்டிக்கிடல்த்
திரும்புபி ரதமெனப் படித்தார்

கௌ. அங்குளபெரியோரவளை முனிந்தே
அறைகுருவரவரவர்தானே
பங்கயக்கண்ணன் பிராந்தனைதவிந்தால்ப்
பலயிடர்படுவர் மெய்தானே

கௌ. காசினிலவீசும் காணியும்விடக்கான்
காணிக்கைவாங்குவன் பேசுஇந்த
புரிசன்விடுவனோ திருமகன் நன்னைச்
செலுந்துவைநீயடி. தோசி.

சுரு. ஏன்றவரவைதார் இவன்மணவாளனும்
ஏங்கினவனைப்பெற்றமனரும்
இன்றிதுகேட்டோம் என்னடிபாவி
பென்றமுதார்கள் மற்றெவரும்

கௌ. மைந்தனைவண்டியிற் கொடுப்பாயென்றே
மறையவருரைப்பதைக் கண்டான்
கந்தனூந்தாயைக் கண்ணீர் துடைத்தென்ன
காரணமஉறையென விண்டான்.

சுரு. மைந்தனைக்கையால் வாரியெடுத்தாள்
மதிமுகத்தினில் முத்தமிட்டாள்
கந்தனீபிறந்தாலிரதவண்டிக்
காலுக்கென்றதை மொழிந்திட்டாள்.

சுரு. சொன்னதைக்கேட்டான் சுதன்மகிழ்ந்துரைப்பான்
சுரபதிகெனைக்கொடுப்பாயெ
இன்னமும்எவ்போம் சுதன்பெறுவாயரி
யின்வருபையாலெ யெந்தாயெ

சுரு. பிறப்பதும்பிறப்பதும் பேருலகோற்கே
பெருவினையது துலையாது
செறப்புடன்ஹரிபதம் பெறப்பலசென்மந்திற்
செய்தபுண்ணியம் யிதுபோதும்

சுரு. மெத்தனைனாள்ருந்தாலுமணனுலகிற்
செத்திடுவதுபொய்யாது
பத்தாகள்மனமதில் நிந்தமிடுமரீபு
தத்தையடைகுதே போதும்.

திருப்பதிவேங்கடேசுவரர் தோர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். 12

சுரு. தாய்பெற்றிவொர் தான்முத்திவொர்
தனையன்பெருங்கதியைத்தாரார்
நீயெனைப்படைக்குமுன்னெடுமால்பதமென
நினைத்தாயுனக்கிணையாரார்

சுரு. யென்றுமகனுறைத்த நன்மொழிகேட்டான்
இறுவிழியிலும்புனல் சொரிய
நின்றகண்மணியெ யென்றுபுகலுமுன்
னேரமாகுதெனப்பெரிய

சுரு. பூசாரடுத்தார் யெசுடந்தொடுத்தார்.
பூவைமகனைக்கையிலெடுத்தாள்
புரிசனையடுத்தாள் சிறுவனைவிடுத்தாள்
தோடியிலெவந்து படுத்தாள்

சுரு. மைந்தனையிடறுசக் கரத்தினிற்கொடுத்தாள்
வலதுசக்கரத்திற்றான்படுத்தாள்
அந்தணனெடுத்தாய் தந்தையுமதுகண்டு
அவருமுற்சையாய்ப் படுத்தாள்

சுரு. வலதுசக்கரத்தினில் வனிதையும் ஹரினைய
வாழ்த்தித்துதித்து வசனிப்பாள்
ஜலனையனநின் பாரந்தனைவழியின்
சகிதயிதெனப் பஜனிப்பாள்

சுரு. மச்சவுறுவெடுத்தாய் மறையினைக்கொடுத்தாய்
மறையவன்மனம் ருசித்திடவெ
அச்சயில்கூர்மவ தாரம தாராய்
அமுதமெவரும் புசித்திடவெ

சுரு. சுவேதவருகம் ஸீதானேபூமியைச்
செஷனையாதரித்தோனெ
வாதுசெயிரணியன் ருனெமடியபெ
வந்தனர ஹரி யென்போனெ

சுரு. வாமனரூபத்தையெடுத்தாய்பூமியை
வாங்குமாவலிக்கருள் கொடுத்தாய்
ராமவதாரத்தைப்பிடித்தாய்ருரிய
ரூஜர்மணந்தவரை விடுத்தாய்

சுரு. ஸீதாராமவதாரா கௌஸகை
தெசுரதாராகுமாரா
காதகராவணசம்மரூப பல
ராமகலம்பையணி ரூரா

உ.உ. திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேவன்டிக்கால்சரித்திரம்.

௮௮. கோகுலமதிலெயிறந்தாய்பலபல
கோபிகள் புணர்ச் சிரந்தாய்
நாகத்துவசந்தனைக்கெடுத்தாய்பாண்டவர்
ராச்சியம்பெறமுடி கொடுத்தாய்
௮௯. கல்கியதெச அவதார திருவெங்
கடாசலவாசுரீங்காராயென்
சொற்கிரங்கிய ருளுவாயெ யெனதிட
துயகாவிலக்கிரகிப்பாயெ
௯௦. பிள்ளையக்கொடுத்தாய் பெருமையையடைந்தேன்
பெற்றவயிருங்கொத்திடவெ
கொள்ளையடிப்பையென்று தெரிந்தாலிப்படிக்க
கோருவெனே சதித்திடவெ
௯௧. அன்றொரு வரங்கொடுத்தாயெ அப்படி
இன்றொரு வரங்கொடுப்பாயெ
என்றும்புகழைப் பெருவாயெ மைந்தனை
யெனக்குக் கொடுத்தாகிப்பாயெ
௯௨. மைந்தனுடனெனன் தானே வுனதிட
மலரடி தனிப்படுத்தென
இந்தரத்தடியிற்றென யிடகிட
எண்ணலாமொ கனவானெ
௯௩. தேந்தொழில் நடத்துந் திறமுனக்கிலையோ
தேவாயினமுங்கற் கிலையோ
பாற்சிபன் மனக்குத் தேர்நடத்தியெபரி
பாலனஞ்செய்தவர லையோ
௯௪. மடவியருடனெ அடமதுசெய்வது
வழக்கமதுவுனக்குத்தானெ
அடவியிற் பெண்களைத்துலைத்திருடிக்கொண்
டபூயச்செய்தவனுமனீ தானெ
௯௫. ஒருபதுனாறுயிரமடவாருடன்
ஒராடியவுந்தன்பேச்சை
அருவைனான்சொல்லுவதெளிதோபாகவ
தான்சொல்லுவரந்தப்பேச்சை
௯௬. ப்ருசுரிவி மனைவியைக்கொள்ளுவனென்றுனைப்
பேருலகோர்சொலப் பெற்றாய்
அகலிகை துரோபதைக் கருள்கொடுத்ததனும்
ஆபத்பார்துவென்று றறயு

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேவன்டிக்கால்சரித்திரம். உ.உ.

௯௭. படைப்பாய் கொடுப்பாய் கொடுப்பாயுலகைப்
படைத்துக் குகியில் விடுப்பாய்
யெடுப்பாய் புவியைப் படுப்பாயாலில்
யெங்குமுன் மயமென அடுப்பால்
௯௮. யென்மகன் மேலெ யிர்தரத்தந்தை
யென்தில் நடத்துவா யரியெ
நின்மகியை யிர்த நெடுநிலமறியவெ
நிலைக்கச்செய்து அருள் புரியெ
௯௯. இப்படி ஹரிதிருப்பொற்பதத்துத்தித்தான்
எழிலவெங்கடாசல ஈசன் ஒரு
கற்பனைசெய்தார் கனகராமகிமை
காசினியரியவுல் லாசன்
௧௦௦. தாசர்கள் பகளைசெய் கோஷமும்சகலமும்
தவில்முறகனவெ முழுக
மீசரபேசி நகாரிகள் பூரிகள்
வினைகின்னிகள் மத்தளங்கள்
௧௦௧. நாற்றிசையிலும்பல வாத்தியமுழங்கவெ
ராஜரெவருமொய் த்திடவெ
சூன்சிரம் பிடித்திழுத்தாந்தரைப்புகார்
சுடர்முடிதம் பின்னிட்டுடவெ
௧௦௨. காற்றொழுமெழியடி யாற்றதுபோலொரு
காரணங்கண்டிடக் கொடுத்தார்
சூன்சிரம் மறையவ்விடுத்தார் ஹரிரதம்
சதன்மேல் நடத்திடத் தொடுத்தார்
௧௦௩. மடந்தைத் தன் மகன்மேல் நடந்தரத்தந்தையம்
மகிதைத்தோர்களுக்கா தந்தை
வடம்பிடி யாமலெ மஹாதம்வரவெ
மகுத்துவஞ் சொல்விக்குதிருத்தார்
௧௦௪. கந்தனுமெழுந்தான் காரிகையெழுந்தான்
கரிவரத்தே நம ஸ்கரித்தார்
அந்தணரரசர்கள் யாவருமறியவெ
அவர்முதுகினிற் குரிதரித்தார்
௧௦௫. தருமசிலையுந்தனயனும் ஹரியைத்
தியானமெ செய்கிர போது
சிறுவன்மகப்பனையும் பாட்டனும் பாட்டியும்
தேவரெழுப்பினரப்போது

உச திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்தி

எக. மூவரும் எழுந்தார் தேவனைப்பணிந்தார்
முருந்தனைப் பலவிதந்துதித்தார்
தாவியெழுமரனைத் தழுவியெழுந்தார்
தாயின்ருணத்தையும் சம்மதித்தார்

எச. அங்குளபெரியோரனுக் கிரஹங்கொண்டார்
ஹரிதிருச் சேவையுங்கொண்டார்
மங்கையைப்பணிந்தார் மானகர்வந்தார்
மறையவற்களங்கொடுத்துண்டார்

எடு. மங்களம் ஸ்ரீவேங்கடாசலமுற்றிக்கு
மங்களம் மடவிமகனுக்கும்
மங்களம் ஹரிபஜனைகள்செய்வதற்கும்
மங்களம்கேட்கும் சற்குணற்கும்

தேருட்குதையிதுவே.

கக-வது-விருத்தம்.

திருப்பதி வேங்கடேசத் தேவர்தனிரதவண்டித்
திருப்பெருங் கதையைத் தானெழுந்திற்தனமேபாடத்
தருப்புகள் தழையாய் சந்ததற்கருணைசெய்வாய்
அருப்புகள் மிருத்தவெற்றி ஐங்கரமுடையதேவே

கள-வது-தோடயம்-ராகம்-நாட்டை-ஜம்பை-ரூபகம்.

க. ஜயவேங்கடகிரியைகள் ஜயலக்ஷ்மிரமணன் - மிரு
ஜயஹிதீர்தனந் தமிழாற் செய்துஜயம்பொலவ - ஆ-ஆ
ஜயமங்கள கௌரீசுதன் ஜயகங்கையின்ருமான் வி
ஜயசங்கரி மருகன்ருகைப செயுமைங்கான் துணையே.

ஜய - ஜயா.

உ. ஒருபிராம்மணி பெருமையான
உயர் வேங்கடரமணன் அவர்
வருதேரவண்டி பெரக்கோரிய வணக்கிற்சனஞ்சொலவெ - ஆ-ஆ
ஹரிகேசவன் நிருணியஞ் சரடுருஹமலரோன் - பெரு
திருவினினி லுடையாணியெத் தின்புறங்கருகையெ.

ஜய - ஜயா.

க. கருமாழில்நீரமேவிய வண்ணன்ருகைபக்கண்ணன்
கிரிவேங்கடத் தலமேன்மையைக் கீற்றனமாச்சொலவெ
அருள்சுகிய ஹரியிங்கித லுஹமார்குட லுமாபின்னம்
ஹரிசேவைசெய் யாழ்வார்கள்தன் னடியுந்துணைசெய்வெ.

ஜய - ஜயா.

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். உடு

கஅ-வது-தரு-மங்களம்-ராகம்-சௌராட்டிரம்-தா-ஆதி.
பல்லவி.

ஸ்ரீவேங்கடேசனுக்கு ஜயமங்களம் - எங்கள்

சேஷகிரிவாசனுக்கு - சுபமங்களம்-ஆ-ஆ-ஆ - ஸ்ரீ

அனுபல்லவி.

தேவர்திதேவனுக்குச் செழும்பத்மரூபனுக்கு

மூவர்பரவும் ஆதி மூலமென்பவனுக்கு (ஸ்ரீவேங்க)

க. தாமரைக்கண்ணனுக்கு ஜயமங்களம் - அமுதைத்
தருமுகில் வண்ணனுக்குச் சுபமங்களம்- ஆ-ஆ-ஆ
பூமகன்மருவிய புண்ணியபுருஷனுக்கு
ஸ்வாமி புஷ்கரணியாந் தடம்வாழ் ஹர்ஷனுக்கு (ஸ்ரீ)

உ. ஆதிவராகனுக்குச் செயமங்களம் - ஸ்ரீனி
வாஸ அதிபனுக்குச் சுபமங்களம் - ஆ-ஆ-ஆ
தோதில்கோவிர்தராஜர் கொண்டநாச்சியாருக்கும்
மதுஅலர்மேல்மங்கைமீனென்மணிக்கும்-ஸ்ரீ

க. ஜீவர்திருமொழிக்கு ஜயமங்களம் மஹாத்
சிஷ்டஅடியாருக்கு சுபமங்களம்-ஆ-ஆ-ஆ
தாயின்மகனைத்தாண்டித் தாவித்தன்னினைபிரும்
மாயன்ரத்திதீர்பண்டி மகிமைக்கதையிதற்கும் ஸ்ரீ
பகதியுள்ளவருக்கு ஜயமங்களம் பஜனைப
பாடிக்கேட்பவருக்கு சுபமங்களம்-ஆ-ஆ-ஆ
சத்தியகலாம்பிகை தன்வாக்குத்தழைக்கவும்
பத்தன்சுப்பரூயன்சொல் பஜனைத்தமிழ்செழிக்கவும்

ஸ்ரீவேங்கடேசனுக்கு ஜயமங்களம்.

பாயிரம்முற்றப்பெற்றது.

விருத்தம் - கக

சருக்கள் - கஅ

ஆ - கக

வேங்கடேசாயமங்களம்.

உதா திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

க - வது விருத்தம்.

மணிகொண்டசிகரமும் மாளிகைவிசித்திரமும் ... *
மகரதோரணவிதியம் ... *
மறையவர் தெருக்களும் இறையவர் தெருக்களும் ... *
வைசியர்மற்றுளமனைகளும் ... *
அணிகொண்டதேர்வீதி யாவணங்களுமிலகு ... *
அன்னசத்திரமளவிலா ... *
ஆனைபரிசேனையெய்தி ஆரணவித்தாரமிரு ... *
அழகுசெறிபாகநகரங் ... *
கணிகொண்டதிருக்கரி லொருவேதியன்மனைவி ... *
கற்பின்மிகுதருமசீலைக் ... *
கர்ப்பயில்லாமலவள் முப்பகாண்டளவுமே ... *
கவையுடனேவருந்தித் ... *
துணிகொண்டதருமமொரு முப்பத்திரண்டையுஞ் ... *
சோர்வுராமற்செய்திடச் ... *
சார்பரவுவேங்கடேச் சுரனருடருங்கதை ... *
சொலக்கேடகமிகுசுசூர்தமே ... *

(க) தரு-லாவணி-இராகம்-நாதாநமக்ரீயை-நாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கேளும்ஸுதனர்களே-யெந்த
நானுந்தருமசீலை யானுஞ்செய்யறங்களைக் (கேளும்)

அனுபல்லவி.

வானேனும் விழிமயி லானுமனுதினமும்
கொழிசூவு மந்த வேளைவிழித்தெழுவள். (கேளும்)

சரணங்கள்.

க. பதியெழுந்திடுமது ததிதனை யடுப்பாள்
பணிந்து ப்ராந்ஸகாநமுஞ்செய்க் கொடுப்பாள்
சுதுநினைந் திடினுமன் தெதினின்ற படைப்பாள்
தூல்லிடை சமையல்செய் யியல்பினை முடிப்பாள்
பதுமனாப னுக்குப் புதுமலொ டுப்பாள்
புகைகொடுத்துச்சாத்திடவகை தொடுப்பாள்

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். ௨௭

அதிதிகளுடன் பதியுண வனங் கொடுப்பாள்
அன்பன் பரிகலத்தி லவருமுன் டடுப்பாள் (கேளும்)

உ. புண்ணிய புராண கதைகளில் விசுவாசி
புருடனுடனே பிருது வாகவே பேசி
எண்ணிய பகல்கழித் திடுமக ராசி
இரவிலியர்ச்சனைக் கியல்புசெய் தாசி
உண்ணியல் முடித்துத்தன் னுடையவன் யோசித்
துளதைநடத்தி யவன் உறங்கப்பின் பாசி
தன்னிற்படுத்துறங்குவாள்மனங் கூசித்
தான்முன் னெழுவுளரி தியானத்தைப் பெசித் (கேளும்)

க. கற்பினின்மிகுஅருந் ததியிவள் தானே
கனமிகு பொறுமையிற் பூவிந்தத் தேனே
பொற்பினின் மிகுயிலக் குமிழ் மானே
புகழ்ப்பார்ப் பதியெனப் புகலுவர் தானே
புற்புதக் குசமுடையவளறந் தானே
புரிந்துபுருஷனைப்பூ கிப்பன் மெய் தானே
விற்பனார் துதிசெய்யும் மெல்லியை நானே
விரிததுவள் குணம்விளம் பிடத்தெரி யேனே (கேளும்)

(உ) விருத்தம்.

இப்படித்தருமசீலை யினி துவாழ்த்திடுவன் னாளில் ... *
முப்பதுவயதுமாகி முத்தியாமகப்பேயின்றிப் ... *
அற்பலதருடமெல்லாம் பதியொடுங்குடச்செய்த ... *
வற்புதமதனையென்னு ல்திந்தளவறைகுவேனே ... *

(உ) தரு-திபதை-ராகம்-காமபோதி-அட-சரப்பு.

பல்லவி.

க. மைந்தனில்லாமல் வருந்தித்தவஞ்செய்த
மார்க்கமதைக் கேளும் - இந்த
வல்லியுமந்தனனும் புண்யதீர்த்தம்
மகிழ்ந்தாடினார் நானும்

உ. சிந்தைமகிழத் தெய்வஸ்தலம்யாவும்
தெரிசனஞ் செய்தார்கள் - அவர்
சீருடன் அன்னமும் வஸ்திரம் சொள்ளஞ்
சிறப்புடன்பெய் தார்கள்

க. வண்ணனை நாவிதனைத் தர்மவேலைக்கி
வைத்துநடத்தினார்கள் - அ

உஅ திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேவர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

மங்கலிமார்க்குக்கா தோலையும்சேலையும்
வைத்துவளர்த்தினர்கள்

ச. தண்ணீரின் பந்தல் மடங்கள் தடங்களுஞ்
சத்திரமும் எடுப்பார் - வருந்

தாபிகட கெண்ணையுஞ் சுண்ணாழந்தாரியும்
தர்ப்பணமுங்கொடுப்பார்

டு. ஆருயில்லாத அநாதியிரோதம்
அறிந்தால் சம்ஸ்கரிப்பார் - பக

வானதூஞ்சிடக் கல்லுகள் புல்லுகள்
அங்கங்குசேகரிப்பார்

சு. ஊரிற் குழந்தைகள் கோலுஞ்சிறுண்டுக
ளுண்டுபண்ணிக்கொடுப்பார் - கண

ஊனமுள்ளோர்க்குக்கண் காணமருந்துக
ளுஞ்சிதமாய்க்கொடுப்பார்

எ. தன்மவயித்தியஞ் சிறைச்சோறுங்கன்விரிகை
நானங்களுங்கொடுப்பார் - பிறர்

தந்துயர் நீக்கியே ஷண்மத்தந்தார்க்கன்னந்
தாமேஉண்ணவிடுப்பார்

அ. துன்மதயோர்பிடித் தாட்டும்உயிரைத்
தூலையில் விடச்செய்யுவார் - இந்தத்

தொல்லுகோர்க்குக்குழந்தைக்கிப்பாலுஞ்
சுடுக்கொடுத்துய்யுவார்

க. பிள்ளையுண்டாகிப் பெருமடவாரைப்
பிரியமுடனாதரிப்பார் - ஏனழிப்

பிள்ளைகளைவளர்த்துள்ளம்மகிழப்
பிசகாமலாதரிப்பார்

க0. வள்ளலெனும் வேங்கடாசலமூர்த்தி
மலரடிக்கன்புடையார் - இந்த

மண்டலந்தன்னிலே யில்லாமார்க்கம்
வழுவாதன்னடையார்

(க) விருத்தம்.

சொல்லியதருமமல்லால் நோட்சதானமின்னும்... ..
பல்பலவிரதம்பூண்டு பரிவொடுமுடித்துவாரும்... ..
அல்லியங்குழலியாட்கே அனுக்கிரஹம்செய்யவெண்ணிச்
செல்லியல்வேங்கடேசன் செழுமறையவர்போல் வந்தார்

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேவர்வண்டிக்கால்சரித்திரம் 2.௯

(க) கொச்சகம் - யமுகம்.

அன்னந்தடை கரணே ஆதலனாய் வந்தவர்க்கு *

அன்னந்தடை யின்றி அளிப்பாயென்-றந்தணர்சொல் *

அன்னந்தடை நடையா ளரிந்தடிசில் புரிந்துடனே *

அன்னந்தடை யிவருக் கமகிழத் தந்தாளே *

(ச) விருத்தம்.

அருமறை யலனுக்கன்னு ளன்னமே நல்கும்போது *

தருமசீலையைப் பார்த்துந்தன் மனையனு மெங்கேயென்றார் *

குறையதுவல்லால் வேறு குறையிலே யென்றாள்ப்போ *

மறையவன் புஜிக்கேனென்று மறுத்திவை புனாக்கலுற்றான் *

(க) தரு-இராகம்-ஆரபி தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

க. மைந்தனில்லா மனையில் மறையோர்புஜிக்கமாட்டார்
மங்கையே யென்று சொன்னார் அந்தச்

சத்திரமுகி கேட்டுத் தாமரைச் சலம்போலே

தயங்கித் தவித்து நின்றான்

உ. தந்தேன் தன்மலமிதைச் சமைத்துப்புஜித்திடுவீர்
சுவாமிநீரென் றுறைத்தான்

கந்தனில்லாதவர்கள் தந்தாலெனும் நான்

கைகொள் ளோமென்னுரைத்தார்

க. ஏதும்வேண்டா மென்றீரோ ளளியானாக் கொருகதி
யியம்பெனப் பணிந்தாளே

திதில்லாத சொர்க்கம் சேயில்லார்க் கில்லையென்றார்

தேன்மொழி தணிந்தாளே

ச. புத்தேனும் நாகத்தைப் புல்லுவார் மகவில்லாப்
பூவையரத் துலே ஒரு

தத்துமக னாகிலும் பெற்றால் நாகமில்லைத்

தையலே யதன் மேலே

டு. நீதருந்தானத்தை வேதியர் கொள்வது
நீதம் அவர்க்குத் தானே

ஏதுஞ்சொல் சலம் வேண்டாம் ஸ்ரீதரனைப்பணிவாய்

நகுவர் சதன் றுனே

௧௦ திருப்பதிவேங்கடேசுவரர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

௬. என்றுசொல்லியே மறையாளன் சென்றபின்பு
யேந்திழை துயர் கதித்தாள்
நின்றெரி தழலுக்கு நெப்போலந்தன்னசொன்ன
நேர்மை நினைந்து கொதித்தாள்

(௫) யிருத்தம்.

பொறுமையிற் பூமிக்கொப்பாள் புருடனன்மொழியைத்தப்பாள்...
தருமசீலையு மப்பொது சஞ்சலக் கடலில்மூழ்சி...
சிறுவனில்லாமற்றானே சிந்தையுங் கலங்கிவாடி...
அரிதிரு வேங்கடேச ரடிதொழு தியம்புவாளே...

(ச) தரு-இராகம்-முகாரி-தாளம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

என்னஜன்மம் கொடுத்தாய் - ஹரிஹரி

இப்படியேன் விடுத்தாய்

அனுபல்லவி.

பன்னகமீதிற் றுயிலுமுனைத்துதி பண்ணுமற்போனோனே - இந்தப்
பாரினிற் பிள்ளையில் லாதவளென்று பலர்சொல்லுக் கானேனே-எனக் (கெ)

சரணங்கள்.

௧. மக்கண்மெய் திண்டிலுடற்கின்பமென்று
வழங்கு மதனாலே மழலையஞ்
சொற்கேட்டி லின்பஞ்செவிக்கென்றுயேதமுந்
சொல்லும்புவி மேலே எனக் (கென்னஜன்மம்)

௨. அன்னத்தையுண்டு அலங்கிருதற்கொண்டு
அழகிற்சிறந்தேனே யெனை
அன்னையெனுஞ்சுதன் றன்னிப்பெறுதவள்
ஆகிப்பிறந்தேனே யெனக் (கென்னஜன்)

௩. மைந்தன் பெறு வுதார்தனைக் கொண்டது
வாணுட்பெருஞ்சுமையே இந்த
மாவளப் பூமியிற் கோவனாப்பூச்சிக்கு
வாய்த்த வளைச்சுமையே யெனக் (கென்னஜன்மம்)

௪. வந்தனைப்பெற் றெடுக்காத கரமுந்
கசடர் பெருங் கரமே இந்தச்
காசினி தன்னிலே ஓட்டின்கழுத்திலே
காணுங் களஸ்திரனே எனக் (கென்னஜன்மம்)

திருப்பதிவேங்கடேசுவரர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். ௧௧

௫. பாலனைப் பெற்றதைப் பார்த்துமகிழாத
பாவிக்கண்ணின் றுணையே இந்தப்
பாரில்நிர்ச்சிதை தோரும் நிறைந்து
பரவுங்கட - லெனையெ டெனக் (கென்னஜன்மம்)

௬. பிள்ளைசொற் கேளாத வளன்ச்செவித்துளை
யுள்ளதுடற்கிணமே இந்தப்
பெருலகந்தனிற் சீமெலிதோண்மே
பெருந்துளைக்கொப்பினமே எனக் (கென்னஜன்மம்)

௭. பாலகனில்லாத பாழுஞ்சரீரம்
படைத்தல் பழவினையே - பூமி
பாரமாய்க் கள்ளி மரமும்வளர்த்து
பழக்காத பாவனையே யெனக் (கென்னஜன்)

௮. மக்களில்லாத மனைக்குட்பெருஞ்செல்வம்
வாய்த்திருந்தென்னபலம் - தெய்வம்
மாத்திர மில்லாத சேஷத்திரக் கோயில்
வளர்த்திருந் தென்ன நலம் யெனக் (கென்னஜன்)

௯. பெண்ணுயிற் பிறந்திர்த மண்ணினில் யாரும்
பிழைசொல்லப் பெற்றேனே - மலர்
கண்ணுவினைப்பணிந் தோர்கண்ககா + குறு
கருணையிருத்தோனே யெனக் (கென்னஜன்)

௧௦. அச்சதாண்டிச் சொல்கிறதமுஞர்

சந்தித் தரு - பறுவாள் போற்றுவாளே

(௫) தரு - ராகம் - செஞ்சுருட்டி - தா - ரூபகச்சாப்பு.

பல்லவி.

மைந்தன்பெற வரம் நீ தருவாயே திரு
வளர்வேங்கட கிரிமீதினில் வாழும்ஹரிசீயே ஒரு - (மைந்த)

அனுபல்லவி.

உந்தனையே வந்தனைசெயு மெந்தனுதரந்தனிலோரு (மைந்த)

சரணங்கள்

௧. தேவாவுனை நம்பினேன் பத்மநாபா - கஞ்சப்
பூவாளமருவிய கௌஸ்துபமாநாபா

க.உ திருப்பதிவெங்கடேசுவரர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

பூவையர்க்குள்ளே டாவினென்றென்னை
யேவிடாமலே தேவனியொரு (மைந்தன்)

உ. மறையோர்க்கண்ணந்தரத் தூவிக்கிருரோ - உரு
முறையோர் பலபல பா விக்கிருரோ
தனாமீதிந்தக்குறை தீர்த்தருள் புரிவாயுரி
ஹரியேவொரு (மைந்தன்)

க. பெற்றாளைச் சொர்க்கத்தொன்கி ருரோ - பிள்ளை
யற்றாள் பவத்தா னொன்கி ருரோ
புத்தாம்பரகத்தாள்வதை
யற்றாளெனவுற்றார் சொல்ல (மைந்தன்)

ச. மெந்தள் குறையது தீர்த்தரு லையா - கிளைச்
சந்தானகோபாலனென்பது பொய்யா
எந்தன் குலமுந்தழைத்திட
வுந்தன்பெயா தந்தழைத்திட (மைந்தன்)

டு. மாயா அன்பர் தமைக்காக்குஞ் சூரியா - கனி
வாயா திரு வளர்வேங்கட ராயா
சேயாகிவந் தாயர்க்கருள்
தூயா வெனைத் தாயென்றிட (மைந்தன்)

(எ) விருத்தம்.

மைந்தனென்பு. டுளென்று மதிதலஞ்சொன்னுலப்போதுங்
கந்தனையுந் டுளென்று காலுக்குக்கெரி டுப்பென்னென்று
சிகந்தையிலிடு டுளென்று தேனெ டுளென்று
நந்தரிமுரு

(க) தரு

க. கற்புடையாள் கணவன்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன் கணவன்
விற்பனா மவன்கொழுளன் வேண்டியதும்
மெய்ப்புதல்வன் ருளடையிற் பொற்புதல்வன்
உ. பத்தினியாள் மாமிசொன்ன பிரார்த்தனையைக்
பரிந்துதொட்டிற் குழலிதரப் பகர்ந்திருந்தாள்
உத்தமனாவான் கொழுளன் உரைத்ததும்
உண்பதின் பி யாத்தினாயிற் நின்பதாயிடுமப
க. இந்தவிதமாகவவர் கிந்தனைசெய்
இத்தனையும் வேங்கடேசன் சித்தமதிற்
கந்தனாவனடியறகாவே காரிகைதான்
கருத்தறிவோ மெனஹரிபங்கருணசெய்தார்

தேரும்
நன்றும்
என்றும்
தேரும்
நாடும்
விசித்திரம்
பத்திரம்
கிருந்தார்
மெரிந்தார்
கோரும்
பாரும்

திருப்பதிவெங்கடேசுவரர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். க.உ.

(அ) விருத்தம்.

ருளைசேர்வெங்கடேசன் காரணமெவருங்காணத் ...
தருசிலையின்கரே சபதமுமறிவோமென்று ...
பூரியருள்கொடுத்தாரப்போ தருவைபுங்கற்பமாணாள் ...
பிரியவேகருப்பசின்னை தெரிந்தளவியம்புவேனே ...

(எ) தரு - ராகம் - களியாணி - ஆடாதளச்சாப்பு.

பல்லவி
கெற்பம்படைத்தனளை - தருமசிலை
கெற்பம்படைத்தனளை

அனுபல்லவி.

கெற்பம்படைத்தன ளற்புதமாகிய
சற்பிரிசன்செய் கற்பனையாகிய (கெற்பம்)

சர்ணங்கள்.

க. பூத்துநீராடினளை கணவனைப் பில்லிக்கொண்டாடினளை
பாத்தொருமாதம் பகவானருளென்று
காத்திரமேதோ கணபதியுள்ளென்று
கீர்த்திமருவிய வெங்கடாசல ஸாத்தியருளெனத்
தோற்றிக்குசெய்து நாத்திங்கயர் சாத்திரம்
வெகுளேத்தியிதுமனப் பூர்த்தியெனச்சொல்லக் (கெற்பம்)

உ. மாத்திரண்டாச்சுதென்பார் அவளுண்ணுஞ்
சாதம் மட்டாச்சுகென்பார்
கோதில்பலபகை னாதிக்குட்கிணர்
ஆதரவாய்ந்தன் ஹாரங்கள் பூட்டுவார்
சீதமதிமுகமுமவெருத்திட மாதமுனறென
மாதாவருத்திடத்தாதிமாதொடு குதமாய்யே
போதுபோக்குவன் மாதநாலிலே (கெற்பம்)

க. திங்களைந்தானதுவெ வயிற்றிற்
செவ்வுறுப்பானதுவெ
மங்கையர்மங்கை மாமலர்கூட்டியெ
வாருள்ளகாப்பு வளைகளைக்கூட்டியெ
திங்களாரிலெ துங்க வேதியர் தங்கன் வேதமு
ஓங்கப்பஞ்சுவனங்கள் சீமந்தங்களிம்மட
மங்கையர்க்கு நலங்கொள்கெய் (கெற்பம்)

க.ச. திருப்பதிவேங்கடேசுவராதோர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

ச. சபந்தமாசம்வரவே கெவும் சகலரூபம்பெறவே
மைத்தயெட்டொன்பது மாசம்வளரவே
வரும்பத்துமாசத்தில் மங்கைநளரவே
கந்தஞ்சியவெங்கடாசல உத்தமன்கிருபைபெத்து
இவள்முப்பத்துவயதின் யுற்றமேலொரு
புத்திரன் நனைப் பெற்றெடுக்கவே (கெற்பம்)

(சு) விருத்தம்.

மாதேமார்பத்துஞ்சென்று மடந்தையின்வயிற்றிற்பாலன் ... *
ஆகரவுடன்வளர்ந்து அவனிபிறச்செவிக்கவேதான் ... *
வோதனைமிகவுண்டாகி மெல்லியுர்மயங்குவாடித் ... *
தாதுபருடென்சொல்லித் துயங்குவான்மயங்குவாளே ... *

(அ) தரு - இராகம் - புன்னகவராரி - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

அம்மம்மாயினி யென்னசெய்வேனடி
இந்தவேதனைக்குணன் அம்மம்மாயினி

அனுபல்லவி:

அம்மம்மா பென்னென்மம்பாவி
பிரம்மன்படைத்த வன்ம மிதுவோ (அம்மம்மா)

க. மாதேயிதுகன வானதெநிர்தேனடி இதுவனாயிச்சதன்
(பெறும்)

மாதரமுவுதைச் சூதென்றிருந்தேனடி
யேதுனானிது போதுயென்றுய ரோகவேமுடியாது
பிரசவவேதையிது வெனயேதேநிந்தால்
நாதனிடமொரு போதுமருலென் (அம்மம்மா)

உ. சற்றெயாகெலுஞ் சுவைக்கவசமில்லையெ யென்றாதமார்களே
மெத்தைமீதலும் வசிக்கரசுமல்லையெ
சுத்தனைனேஞ் செல்லுமோசுற்றுருப்பிள்ளை
கொல்லுமோஅத்தைநீ நிசஞ்சொல்லிடி
பெத்துணன் காண்பதல்லடி (அம்மம்மா)

க. ஆரைச்சதித்தனி யடியஞ்செய்தனே ஊரிஊரியென்றேதிதுப்
போனாதாஷணம் புரிந்துவைதேனே
ஆரணன்அகண்டபரி பூரணன்வெங்கடகிரி
நாரணனுமெஊரி ஓரஞ்செய்வனேஆகிரி (அம்மம்மா)

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதோர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். க.சு

(சு) விருத்தம்.

தருமசீலையுமப்போது தனையனைப்பெறுவதற்குப் ... *
பிரசவவேதனைபொறும்ற் பாங்கியறோடிச்சென்று ... *
பிரியமுடன்மருத்துவத்துப் பெரியவள்தன்னைக்கவக் ... *
கருசனமாக வந்தக் காரிகைதான்வந்தாளே ... *

(சு) தரு - ராகம் - சவரமுஷ்டிபரம் - அடதாளச்சரப்பு.

பல்லவி.

மருத்துவக்கிழவிவந்தாளே அந்த

மாதுபடுந்துயரேதென்றுகூளே (மருத்துவ)

அனுபல்லவி.

க. வருத்தமுடனெனடந்தோடியிங்கெ
மாச்சப்படுவாள்கிட்ட வந்துறையாடி
மருத்துவஞ்செய்வென்னென்றடி முலை
வளர்ந்துதுடையில் விழுவதுடன்போராடி (மருத்துவ)

உ. நரைத்தகலாரும் நொடிச்சக்கையில்
நமுவுங்கேலையிடையில் நடுக்கிக்கொண்டிடுக
இறைக்குமிருமு முக்குமெடுக்கப் புகை
யிலைச்சுருக்குனத்த மெவனாயும்முடுக்க (மருத்துவ)

க. கையிற்றடியொன் தெடுத்தானிவாயிற்
கடித்தபுகையிலேமார் கரத்தினிற்புணி
மெய்யுள்வளைந்திடு முக்கோணி - பிள்ளை
வேதையிலுஞ்சிரிக்க விழைப்பளகொக்காணி (மருத்துவ)

ச. பதருதேரீயென்று அடுப்பாள் தொட்டுப்
பார்க்கிரேனிறுயென்று பாவையைத்தடுப்பாள்
அதுக்குள்ளொருவசைந் தொடுப்பாள் இது
ஆண்பிள்ளையென்றுதன் அரைச்சிலையுடுப்பாள் (மருத்)

டு. இனிநீயப்பபடாதெயென்பாள் வெத்
துலைபாக்குக்கிரும்பெல்லாம் யிவட்குமுன்தின்பாள்
வனமுலிகையிது பாரென்பாள் அந்த
வரதவெங்குடேனை வாழ்த்துநீயென்பாள் (மருத்)

உரு - திருப்பதிவங்கடேசுவரர் தேர்வண்டிச்சால்சரித்திரம்.

(கக) விருத்தம்.

மருத்துவக்கிழவந்து மங்கையைத்தேற்றம்போது ... *
பொறுத்திடமாட்டேனென்று பூவையும்புலகாச்சி ... *
சிரித்துஉன்கணவனோடு சேர்ந்தகெப்படிநீயென்றாள் ... *
கருப்புடையவன்சிரிக்கக் கடினமாய்நொந்ததன்மே ... *

(க0) தரு - ராகம் - செஞ்சுருட்டி - தாளம் - ருபகசாப்பு.

பல்லவி.

வயிர்வலிக்குதுதாயே செய்யும்
வகையநீசொல்லுவாயே - வயிர்வலிக்குது.

அனுபல்லவி.

துயர்விலக்கவந்தாயே நீயே
துணையெனரகிப்பாயே (அடிவயிர்வலிக்குது)

க. மருந்திருக்குதென்றாயே அதை
மகிழ்ந்துநீ கொடுப்பாயே
சரிந்தயெந்த னுதர்த்தனிலொரு
பருந்துபோற்சுழன் நிருந்திருந்தடி (வயிர்)

உ. இடைகடுக்குது அம்மா கண்ணுக்
கிருட்கொடுக்குது சம்மா
நடைதடுக்குது துடை கடுக்குது
படபடக்குது கிடுகிடுக்குது (வயிர்)

ச. இனிபொறுக்கமாட்டேனெ இதற்கு
யென்னசெய்குவேன் நானே
வனஜனயனன் பன்னகசயனன்
றனதுமனதுந் பளமொயெனது (வயிர்)

(க2) விருத்தம் யமராகம்.

தனஞ்செயனிரதம்வாய்ந்த சாரதினைத்தியானிக்குந் ... *
தனஞ்செயக்குன்னுள்ளன தையல்மேற்கருணைசெய்து ... *
தாஞ்சையாற்றந்தபாலன் நாணியிற்றிக் கவண்ணத் ... *
தனஞ்செயனுதைக்கப்பிள்ளை சலந்துடன்பிறந்ததன்றே ... *

திருப்பதிவங்கடேசுவரர் தேர்வண்டிச்சால்சரித்திரம். ௩6

(கக) தரு - ராகம் - கரகரப்பிரியம் - அடதாளசாப்பு.

கண்ணி.

நாமகரணம்விதித்தார் - வேங்கட
ரமணனென்றெ துதித்தார்
பிராமணற்கனங்கொடுத்தார் தெகூணை
பரிந்துகொடுக்கத் தொடுத்தார்.

(க௩) விருத்தம்.

வட்டிணைமுலையாள் இஷ்டமாமகனை ... *
மட்டிலாவினென்ற தொட்டிலிட்டனளே ... *

(க2) தரு - ராகம் - தோடி - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தொட்டிலிட்டவள்பாடினாள் - பாலகன் நன்னைக்
கட்டிமுத்தமிட் டாடினாள்

அனுபல்லவி.

அஷ்டலக்ஷுமியொத்த - இஷ்டமங்கையர்சத்தக்
கட்டிப்பொன்னிற்சமைத்த மட்டில்லாவழகுற்ற (தொ)

க. பாலனுக்கலங்கரித்தாள் - அனேகபுஷ்ப
பங்குசேச் சேகரித்தாள்
ஆலமுதமெனும் வேலார்விழியர்கூடிக்
கோலாகலமாகவெ நாலாவிதமும்பாடி (தொட்டி)

உ. மங்கையர்பலர் கூடினார்கோஜோவென்று
மகிழ்ந்துமிகவும் பாடினார்
குஞ்சுமமுங்களபங்கனும் வழங்கினார்
சங்கீதமேளங்கள் சகலமுமுழங்கின (தொட்டி)

க. முத்தினார்த்தியெடுத்தார் திஷ்டசுத்தியெ
முன்றில்தனிலெ விடுத்தார்
கந்தன்வேங்கடகிரி கமலபுபமுரரி
பத்தர்த்தருளும்வாரி பரமாத்மாவெக்கோரித் (தொட்டி)

௩. அ. திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேவன்முககாட்சித்திரம்.

லா.டி.

(௧௩) தரு - ராகம் - ஆனந்தபவிரவி - சாப்புதாளம்.

௧. லாலிவேங்கடநாயகா ஸ்ரீமதி
லாலிமங்கலநாயகா
லாலிபத்தசகாயகா ஹரிமதி
லாலிகமலா னாயகா

௨. பந்திரவாமேகோடுதாய் சமந்துள
பெற்றிடவும்கீ விடுத்தாய்
உத்தமனை யெனதுருகி வருமனை
நித்தியமும் நியோகநி

(லாலி)

௩. ஆலிலையிற் றுயிலுயாயெ அநிலமொரு
காலிலையளந்த நியே
ருவிலைவளர்த்த சேயே யெனதுமுலைப்
பாலிலைவளர்த்து வாயே

(லாலி)

௪. தாசர்களுந் லாசன்ஸீயே வைகுண்ட
வாசரிஷி கேசன்ஸீயே
சேஷிகிரி வாசன்ஸீயே பத்தவிச
வாஸஸ்ரீனி வாஸன்ஸீயே

(லாலி)

(௧௪) விருத்தம்.

பத்தினி தருமசீலை பாலனுக் கெண்ணைவார்த்து ...
மெத்தவே முலைப்பா வாட்டி வெதுப்புநீர் முழுக்குமாட்டி -
நித்திய மலங்ககரித்து நேர்மையாய் வளர்மாள்போ ...
பத்துமாநமு மேயாகப் பாலையோர் கனவுகண்டாள் ...

(௧௫) விருத்தம்.

மைத்தனைப்பெற்றா லுக்கேர் வண்டிநிற்கொடுப்பெனென்று ...
தெத்தனமாகவேண்டிச் சிறுவனைப்பெற்றோமென்றுஞ் ...
சித்தையுமலிழந்தாயிப்போ திங்களைார்பத்தமாச்சு ...
வந்துயற்பிச்சிமாசத்தேர் வண்டிநிற்கொடுப்பாய்பெண்ணெ ...

(௧௬) விருத்தம்.

என்றுவேங்கடகிரீசன் தியம்பித்தினாதெளிந்தாள் ...
கன்றினுள்வயிற்றைக்காயாற் கசக்கினுள்கொத்துவாடி ...
நின்றதன்மகனைக்கண்டு நெக்குநெக்குருகினோக்து ...
பின்பிணிச்செய்வதென்னென் றெம்பினுள்நெம்பினுனெ ...

தருப்பதிவேங்கடேசுவராதேவன்முககாட்சித்திரம். ௩.௬

(௧௪) தரு - ராகம் - காமபோதி - அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. சொப்பனங்கண்டு துயில்தெளிந்தாள். நின்று
சொம்பினுள் இந்தத்
துஷ்டசெய்வந்தனை யிஷ்டஞ்செய்தே
தேம்பினுள். னென்று

௨. இப்படிச்சொப்பனஞ் செப்பிவிடா
எண்ணினுள் இனி
ஏப்படியப்பனை யொப்பிப்பதென்
கண்ணினுள். னென்று
மருக

௩. வம்பாகவேண்டி வகைமோசம்போனெ
றமுதான் எனத்
ருன்பாதமேதுனை உண்டென்றறியை
தொழுதான். னென்
சதை

௪. துன்புருளுரத ரும்பா
சுரேசனெ இந்தத்
துஷ்டக்கோரிக் கையை
விட்டெனையானுஞ் சர்வே
சனெ
வஞ்

௫. பெத்தமை யென்பது
கணிகல னல்லவோ அமும
பெண்ணைக்கண்டா லெந்தப்
பேயுயிரங்குமெ லெல்லவா
செய்யக்

௬. காதலாய் வேண்டினென் பாதகங்
கருத்துண்டோ பிள்ளைக்
காணிக்கைக் காகால்
லாணிப்பொன் பிள்ளைக் கொறைப்
புண்டொ

௭. பிள்ளைகொடுத் தென்னைக் கொள்ளையடிப்பது
தர்மமோ இந்தப்
பேதைக் கிரங்கியெ
பாதுகாப்பென வர்மமோ

௮. கள்ளனைத்தேள் கொட்டுந் கொள்கைபொலானெனெ
கர்த்தனெ யென்னைக்
காரந் திருப்பதி
காரணமுந்திப்
சித்தனெ

(௧௭) விருத்தம்.

கனவில்வந்தரீயுஞ்சொன்ன காரணமதனையேதன்
கரினத்தொடுசொன்னுலப்போதெவர்களுந்நைவொன்று...
வனிதையும்ஹரியைப்போற்றி வக்தளஞ்செய்துவந்தாள்...
கனமுளவற்பிச்சித்தேர் கட்டந்தபிள்ளிடங்கொண்டாளே...

சுருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(கதி) தரு - ராகம் - முகாரி - அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. கனவுநாடு நினைவுநாளென்று
கவலைவிடுத்தாளெ - பெற்ற
கந்தனைக்கண்டு கரிசனங்கொண்டு
கனிப்பொடெடுத்தாளெ
- உ. மையிடும்பெரிட்டிட்டு வாரிமுடிந்து
மகனைமுத்தமிடுவான் - பின்பு
வாஞ்சையுடன் ரத்திக் - காஞ்சனபூஷணம்
மைந்தன்புகழுத் திடுவான்
- ங. காலுக்குத்தனைடை கொலுசஞ்சதங்கை
கனத்தியிடைக்கிடவான் - கந்தன்
மேலுக்குமேயுள்ள சாலுபைபோர்த்து
விறல்க்கணியு மிடுவான்
- ச. முத்துக்கடுக்கணும் ரத்தினத்தொங்கல்
முருகுஞ்செவிக்கிடவான் கெற்றி
முப்பிறைச்சட்டியும் பற்பலபூஷணம்
முற்றும் நிறைத்திடுவான்
- ஞ. பூப்பதின்மேலெந்தன் கெற்பத்தில்வந்தான்
முத்தென்னவேயெண்ணு வான் - அயன்
முப்பழம்சாக்கரை யப்பழந்தேனும்
முலையங்கொடுத் துண்ணுவான்
- க. பாணவினையாடுஞ் சிலத்தைக்கண்டு
பகர்கனவை மறந்தாள் வாரி
பார்பொயிவரிட தாத்பரியமென்று
பதரமலே யிருந்தாள்

(கஅ) விருத்தம்.

மைக்கன்சொல்லமுலைவார்க்கை மடந்தையுங்கேட்டுவித்த
சின்தையும்கிழந்தாள்மாயன் செப்புசொப்பனமார்தான் ...
ஐந்துவற்சாம்பொருத்தா சப்புரம்ஹரியும்பார்த்தாக் ...
கத்தனுக்குதாவியாதி கற்பித்தாரமெப்பித்தாரெ ...

(கக) தரு - ராகம் - சங்கராபரணம் - தாளம் - ஆதி.

நொண்டித்தரு கண்ணிகள்.

- க. அம்மாயெனக்கேதோ வயிர்வலி
யாருதென்று னுயிர் போருதென்னுள்
யெம்மால்முடியாது வளைநீ
யெடுபையென்னுள் கீழே விழ்ப்பையென்னுள்

சுருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். சுக

- உ. படுப்பானெழுந் திருப்பான் அவன்வெகு
பாடுபுவான் கூட பாடுமிடுவான்
கிடுப்பான் முகங்கடுப்பான் அழக்கடி
ஞெண்கிடவான் மினு மினுங்கிடவான்
- ங. பெருங்குர லிட்டழவான் பலபல
பித்திடுவான் பதை பதைத்திடுவான்
மருங்கைப் பிடியுமென்பான் இங்கெ
வயிற்றிலென்பான் நன்னி தயத்திலென்பான்
பசிக்குதென்றே யழுவான் பால்தயிர்
பற்கான் அன்னமும் பெருகானெ
இசிக்குது நரம்பென்பான் இனிபிழைப்
பில்லையென்பா னுண்பின்கை யல்லையென்பான்
- ஞ. கசக்கவயிற்றைப் பிசைவான் வாய்விட்டுக்
கதருவன் கால்களை யுதருவனெ
வசைக்கிப் பிறந்தேனென்பான் உடல்தன்னை
வளைத்திடுவான் பின்னுங் களைத்திடுவான்
தனநா த்தனதனநா

(கக) விருத்தம்.

நோயிதுபொய்க்கென்னென்று துவன்றமுபாலன்றனைத் ...
தாயெடுத்தனைத்துமோந்து தடவியெதன்னுலான ...
கரயமுஞ்சுக்கிற்சாய கலாயமுங்கொடுத்தாள்சும்மா ...
மாயனார்முந்தல்லாது வாங்குமோவயிற்றுலேவு ...

(கஎ) தரு - ராகம் - சங்கராபரணம் - தாளம் - ஆதி.

நொண்டித்தரு கண்ணிகள்.

- க. ஆன்னையுந்தகப்பனுமே - பாட்டனும்
அறிந்தாரவாப்பொரி பொரிந்தாரே
நன்னயமாகவுமே - வைத்தியனை
நாடியழைத்தார்வந்து கூடியழைத்தார்
- உ. அலுஷதம் கொடுக்கலுற்றார் - சுக்குத்திப்பிலி
அரைத்தமிழ்க்கதிம் னுரத்துடனே
எவளவோசரக்குவகை - துதுவனை
யித்துடன்கண்டங்கத்திரி னுத்தியுடனே
- ங. கற்கங்கலாயங்கனும் - லெகியங்
கணக்கெல்லாமற்கொடுத்த ரிணக்கியிலை
வைக்குஞ்சொர் தூரங்கனும் - பஸ்மங்கள்
மாத்திறையுங்கொடுத்துப் பார்த்திடவே
கா

சஉ திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

- அ. குணமில்லையெனத்தெளிந்தார் - இனியதிந்
குணமில்லையெனவவர் முணங்கிக்கொண்டே
பணமிடப்பறித்துக்கொண்டார் - இதுன்னமொ
பாவமென்றவரகத்தின் கோவமென்றார்
இ. வயித்தியர்களுமகன்றார் - சோதிட
மறையவர்க்கையுமத் துறையமென்றார்
வியத்தினிற்குருவென்றார் - அப்படி
வீட்டிழ்ச்சரியிருந்து ஆட்டுதென்றார்
உ. ரோகாதிபன்பெலத்தான் - இதிருசுழி
ரோகமென்பார்பின்பு யோகமென்பார்
ஆகாத்திசையிதென்பார் - வருஷமோர்
ஆருக்குமேற்பட ஆருக்கென்பார்
ஈ. நவக்கிழமையுபஞ்செய்வார் - நவத்திர
நாமஞ்செய்வார்ஜப - ஹோமஞ்செய்வார்
அபயிருத்துசாந்திசெய்வார் - சூரியநமஸ்
காரஞ்செய்வார்பரி ஹாரஞ்செய்வார்
ஊ. மறையவாழ்பத்தினியை - வயிர்வலி
வாகிரபலக்குது குறைவில்லையெ
இறையவன்செயலென்றார் - இதுயினி
யெங்களால்முடியாது வெங்கடவிரி
ஊ. ஹரிதனைக்கோருமென்றார் - முன்முலை
அவர்க்கிரஹத்தி விற்பவமாகவே
சிறுவன்செனித்ததென்றார் - தாய்தந்தை
தெரிந்தார்வேண்டின தரிந்தாரே
தனனா தந்தன தனனா.

(20) விருத்தம்.

- வேங்கடேசனைனும்வேண்டி மெத்தவும்மறத்ததாலே ...
சங்கடவயிற்றுனோவு தனையனைவருத்ததென்று ...
துங்கமாயிரக்கிச்சொன்ன சொற்படிசேகரித்து ...
அங்கவாதிருப்பதிக்கி யாத்தினாபுறப்பட்டாரே ...

(சு) நரு - ராகம் - மேஷனம் - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

யாத்தினாசெயலெழுந்தார் - திருப்பதி
யாத்தினாசெயலெழுந்தார்

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். சஉ.

அனுபல்லவி.

கிரத்திரமருவியேங்கடாத்திரிஹரியேவுந்தன்
பிரார்த்தனைமறந்தோமென் ருத்திரமாகவெ (யாத்தினா)

சரணங்கள்.

- க. கணவன்பொற்பதுமைசெய்தான் - தொட்டிலுஞ்சேயும்
கையிலுமாயியும்வைத் தெய்தான்
கூணத்திலுப்பிலைன்றாய் மணக்கத்தின்குரவனு
குணத்திதருமசிலை * குசப்பாதுங்குரவனு (யாத்தினா)
உ. மறையோருண்டிடவிடுத்தார் - யாத்திராதானம்
மலைபொழிந்தெனக் கொடுத்தார்
விலாவாயெழுந்துகூடி - வேண்டும்பொருளைத்தேடி
ஹரிஹரியென்பாடி யானந்தமுடனாடி (யாத்தினா)
ஈ. பத்திரிகவுங்கொண்டாரே - கோவிர்தாரார்
பட்டணமதைக் கண்டாரே
அத்தலத்திலிருந்து - ஹரியர்ச்சனைபுரிந்து
சபத்தகிரியைக்கண்டு தாமெதுதித்துக்கொண்டு. (யாத்தினா)

(2க) விருத்தம் - ஸ்தலவிசேஷம்.

- புரிவேங்கடாத்திரித் திருப்பதித்தவங்கிமை ...
செப்பவெளிதோ சிறியவன் ...
தினகரன்முன்மின்மினி திரிந்ததெனயானிது ...
தெரிந்தமட நிறைசெய்குவேன் ...
தேவர்கள்வணங்கிடுங் கோவிர்தாராரும் ...
ஸ்ரீபூமி தேவியாரும் ...
தேடிஹரிவைத்திருநாருசருனாகியும் ...
ஸ்ரீராம லட்சுமணரும் ...
கோபுரப்பிராகார கோயிலின்விசாலமுகம் ...
கோசாய் மடத்தினமுகம் ...
கோதில்வேதியர்நானு சாதியர்தெருக்களும் ...
குறைவிலா நந்தவனமும் ...
வாழ்குபங்கொடு மண்டபவளங்களும் ...
மகாதோ ரணவீதியும் ...
மாமகளுலாவுமில் வளமுளதிருப்பதியெ ...
வைகுண்டம் வைகுண்டமே. ...

* சகுசப்பால் - முலைப்பால்.

சச திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(2உ) விருத்தம் - தீர்த்தவிசேஷம்.

கபிலமாதீர்த்தமும் கனபிரம்மதீர்த்தமும்	...	...	*
கருணைமா விஷ்ணுதீர்த்தம்	...	...	*
காமுருமயேச்சுரத் தீர்த்தம்வச்சிரதீர்த்தம்	...	...	*
கண்டிமம் வசிட்டதீர்த்தம்	...	...	*
கவலையனுவிஸிடுஞ் சங்கசக்கிரத்தீர்த்தம்	...	...	*
கதைதீர்த்தம் பத்மதீர்த்தம்	...	...	*
கனாகாதீர்த்தம் பில்வதீர்த்தம்பரசு	...	...	*
ராமகாருண்ணிய தீர்த்தம்	...	...	*
நவில்தாராரேகணத் தீர்த்தமும்ஸ்ரீமதயா	...	...	*
நாராயணத் தீர்த்தமும்	...	...	*
நல்லபஞ்சாயுத தீர்த்தமுடனேகதியை	...	...	*
கல்கிமம் வருசதீர்த்தம்	...	...	*
நிலைபடிஸ்ரந்தியாஞ் சேஷதீர்த்தம்எனவெ	...	...	*
செப்புபதினெண் தீர்த்தமும்	...	...	*
தேவரகபிலேச்சுரன் கபிலமாரிவிவரை	...	...	*
திருப்பதியெவையுண்டமே.	...	...	*

(2ங்) அகவல் - கிரிவிசேஷம்.

க. ஹரிதிருச்சரணம் - புஷ்மலர்சொழுதே	
பர்வதவளத்தைப் - பசுரவேண்டுகளும்	
உ. சேஷமாமலையுஞ் - சிறப்புடனாய்ந்தப்	
புகார்வேதப் - புகழ்மிகுமலையும்	
ங். கெருடமாமலையுங் - காப்புகூரல்ல	
அருளதுகொடுக்கும் - அஞ்சனகிரியும்	
ச. விருஷபமாமலையும் - வேதவேதாந்த	
ரசனையேடுருந்த - நாராயணகிரியும்	
ஞ. வேங்கடாசலமுமாய் - விளங்குமோர்சைலம்	
பாங்குடனேழு - பருவதங்கண்டர்	
ங். மலைவளமெல்லம் - மகிழ்ந்திடவெளிதோ	
சிலசிலசொல்வென் - தெரிந்தமட்டிலுமெ	
ள. ஆனையும்அரியும் - அநியுறவாமும்	
பூனையும்எலியும் - புணர்ந்துரவாமும்	
அ. மாணெடுவேங்கையும் - மருவியேறிநூந்	
தேனுவும்புலியுஞ் - சேர்ந்துமேறிநூந்	

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். சடு

க. சந்தனம்முதலாய்த் - தழைத்திடுதருவும்	
பைந்நுண்கொடியும் - பரவியதனெகம்	
உ. மல்லிகைமுதலாய் - வாய்ந்தனம்மலரும்	
சொல்லியதுளசி - சூழ்நந்தவனமும்	
கக. மாமலர்பரவும் - வராகபூஷக்கரணியும்	
சுவாமிபூஷகரணியார் - தண்புனம்நடமும்	
கஉ. பாண்டவதீர்த்தமும் - பாபஞ்சனமும்	
ஆண்டருள்கொடுக்கும் - ஆசையெங்கையும்	
கங. அந்தரகங்கையும் - அமமதுமிருந்த	
நந்தனவனஞ்சூழ் - ராமதீர்த்தமும்	
கச. கிருமியதுவில்லாக் - கிஷ்ணமாதீர்த்தம்	
ருமாரதாரக - தீர்த்தமாங்குளமும்	
கரு. தோஷமேவிலக்குந் - தும்புருதீர்த்தமும்	
சேஷமாதீர்த்தம் - தேவதீர்த்தமே	
கக. வைருண்டதீர்த்தம் - வளசரசுவதியாம்	
கைவலியச்சக்கிரத் - காரணத்தீர்த்தமும்	
கஏ. இப்படித்தீர்த்தம் - ஏழுமாமலையில்	
முப்பதிரட்டி - இருமூன்றுகோடியெ	
கஅ. தீர்த்தமாய்தனைத் - தெரிந்தமட்டுரைத்தேன்	
முத்தியாம்ஹரிசெய் - முகூர்தமுமுறைப்பென்	
கக. சேஷமாமலையில்ச் - சேவடிபதித்தார்	
பாஷ்யநரசிம்ம - பதியுமாயுதித்தார்	
உ. ஓதிவருக - ஹரியகர்தானே	
திதிலாவந்த - சேஷத்திரபாலகரே	
உக. பாண்டவர்தனைப் - பாதுகாத்தவரை	
யாண்டவரெனவே - யழைந்தவர்ஹரியெ	
உஉ. வெங்கடேசுவரராய் - மேதினியோற்குச்	
சங்கடம்விலக்குந் - தயானிதியெனவெ	
உங. மூலமாஞ்ஸ்ரீனி - வாஸமூர்த்தியுமே	
ஆவிலையுயிலும் - ஹரியவர்க்குமீர்	
உச. உச்சவஸ்ரீனி - வாஸராய்வருவார்	
உயர்ந்திடுங்கொலுஸ்ரீனி - வாஸருமாவார்	
உரு. மெச்சிடும்போச - ஸ்ரீனிவாஸருமாய்	
விமாணமேர்ஸ்ரீனி - வாஸருமிவரே	
உச. தேவருமுனிவருஞ் - செகத்துளவரசரும்	
யாவரும்பரவும் - ஆதிநாராயணன்	
உஏ. ஆகாசமுஜன் - அழகுளமக்கோ	
விவாகமேசெய்து - வந்தகோபாலன்	

சுரு. திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேவர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

- உ.அ. கட்டளைப்படிதன் - காணிக்கைகுரையில்
வட்டியிட்டோ - வாங்குமாறாத்தி
உ.க. திருவாய்மொழிக்கிச் - செவியதுகொடுப்பான்
ஹரியெனப்பணியேவர் - அகமதையடுப்பான்
உ.உ. அலர்மேலுமங்கர் - அம்பாசமேதன்
பலசுரப்பணியும் - பங்கயப்பாதன்
உ.க. சொர்னமாலையான் - சொர்னமண்டபத்தான்
சொர்னகோபுரத்தான் - சொர்னதீர்த்தத்தான்
உ.உ. அற்புதமகிமை - யளவிடக்கூடாத்
திருப்பதிதன்னைச் - சிந்தையிற்றுத்தீதே
உ.க. தருமசீலையுமவள் - தனையனுப்பதியும்
அருமையார்மாமரி - யவள்பெருங்கணவனும்
உ.ச. ஜவரும்வந்தார் - ஹரிஹரியென்றார்
செய்வதுழிவிமேற் - செப்பிடக்கேளும்.

(கரு) தரு - சவுரூஷ்டி - அடதாளசாப்பு.

- கண்டார்வேங்கடசுரியவனை இந்தக்
காசினிவரவும்கல் லாசமாயவனைக் (கண்டார்)
உ. பூரீபூம்தேவிஞாயகனை நானூர்
தினரகுகதிவயக் ஞானநாயகனை
பூரீவச்சதேவமாதவனை மூன்று
ஐகத்தையும்வனர்குந்திரு மூர் நியாதவனைக் (கண்டார்)
உ. மாணிக்கமகுடமஸ்தகனை முத்தின்
வடமொடுகடகசேபூர ஹஸ்தகனை
வேணுவின்னானப்பிரியனை தன்னை
வேண்டிமார்தால் விடாதவையனை (கண்டார்)
உ. ஆகாசராஜபூதிதனை மிகு
அழகார்பத்மாவதி யனையுப்போலிதனை
பாகவதற்கருள்பகவனைப் பூமி
பாரத்தைச்சுமந்து ரகசிக்கும்பகவனை (கண்டார்)
உ. காமிதபலங்கொண்டுப் பவனை - வில்லுங்
கதைவான்சங்குசுகிரம் கரத்தெடுப் பவனை
சுவாமிபுஷ்கரணியுள்ளவனைப் பல
தாசர்களாடச்சந்தோஷமுள் ளவனை (கண்டார்)
உ. தாமனாக்கண்ணனென்பவனைத் துளசி
சாளிக்கிரமஹரத்தைத் தீர்த்திலங் குவளை
மாமனாபபொருளாய்வந் தவனை - பத்தர்
மனத்திற்குடியிருந்து வரங்கள் தந்தவனைக் (கண்டார்)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேவர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். சுரு

- உ. பகழிவாகனனைப் பாவனை இந்தப்
பாரோரடியுளந்த பாதபங்கஜனை
லகூமவேங்கடனா ராயனை இந்த
நெரிமைமகன் மன்னை நேருங்காரணனைக் (கண்டார்)

(உச) விருத்தம்.

- மாமியார்வொட்டிற்சேயும்மருணன்பொற்பதுமைதானும் ...
மாமனாரிம்பத்திரம் வைத்தடிவணங்கினார்கள் ...
தேமொழிதருமசீலை சிறுவனையிடையிலவைத்துத் ...
தாமிகவணங்கிவின்றான் தனையனைக்கொடுத்திலாளே ...

(உஉ) தரு - ராகம் - சங்கராபாணம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

- காணிக்கைசெலுத்தினார் - பாரும் அந்தக்
காரிகைதவிரமற்ற யாரும்

அனுபல்லவி.

- வேணுகாணபூரீ வேங்கடரமணர்களை
காணவெதிரென்று கணகப்பதுமையென்று (காணிக்கை)
பொன்னின்றொட்டிலுஞ்சேயும் - கொடுத்தார் கையிற்
பூண்டவேப்பிலை - தினை விடுத்தார்
பன்னகசயனைப் பணிந்துபணிந்தடுத்தார்
பிரந்தனைசெலுத்தினோம் பாருமென்னத்தொடுத்தார் (காணிக்)
உ. பத்தினியாள்சொன்ன சொல்லை யங்கெ
பகர்ந்தனளோசற்று மிலலை
மற்றவருடனந்த மங்கையும்வணங்கினாள்
வந்தொருமடத்திலே வசிக்கவுமிணங்கினாள் (காணிக்)
உ. ஜீயர்முதலுள்ள ஆசாரியர் நானூர்
செழிக்குமஹந்தா வதிகாரர்
மாயனைதெருசிக்க வாருமெனவெசொல்ல
வந்துதொழுதாரந்த வைபமென்னவெசொல்லக் (காணிக்)

(உரு) விருத்தம்.

- மடந்தையுமகனுமங்கோர் மடந்தனில்வசிட்டாரப்போ ...
தடர்ந்ததற்பிசியுலோண மாகியரதமுமன்று ...
திடமுறவலங்கரித்தார் தேன்மொழிநீறுதேவர் ...
ஹடமிகவினைத்துக்கொண்டு ஹரியுமேரத்திலவந்தார் ...

ச. அ. திருப்பதிவேங்கடேசுவராதோவண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(உக) தரு ராகம் - ஆரபி - தாளம் - திருபுடை.

பல்லவி.

ரத்திலேரினரே - சதுர்வித - பதத்திலுமிரினரே.

அனுபல்லவி.

சுததம் அடியவர்பதத்தைத்துசெய்து தமிழின்வேதத்தைப் பாடவே
ஸஹஸ்ரநாமமும்புகழ்ந்துபுகழ்ந்தரிதாசர்களுக்கொண்டாடவே

க. பூரிபேரிநகரினாந்நுமி புணரியெனவதும் தொலிக்கவே
புகலும்நாககரஞ்சகலவாத்தியம் புதுமையெனவுமும் பலிக்கவே
பாரிவரசர்முராரியெனவந்து பரவிக்கரத்தையஞ்சு லிக்கவே
பகரும்வேங்கடகிரிநாயகன் பாதசேவையும்ப லிக்கவே (ரத்தி)

உ. ரத்தனமணிமுடி மந்தகத்திலில் நின்றுகிறொதை நயங்கவே
நிகரில்பலபல சகலபூஷணம் நிறைந்தவுடுவென மயங்கவே
பத்தர்தனது கரத்தின்சாமறை பரவியடிக்கடிக்கியங்கவே
பாசமகற்றிய தாசராடியே பாடநாரதர் தியங்கவே (ரத்தி)

ங. தாசர்கூட்டமும் ராஜர்கூட்டமும் சகலஜனங்களும் பெருக்கவே
தருணமெனஹரி சரணந்தருசனந் தனக்குவருபவர் னெருக்கவே
புரிசனதுஆவேசங்கொண்டுகில ஐலங்களநடித்துக்கொண்டிருக்கவே
புரினியாசருந்நாநாவலங்குத சித்தரத்திலில்ந் திருக்கவே (ரத்தி)

ச. குடைகள்சிலர்மலர்தொடைகள்சிலர்பலபடைகள்சிலர்கொண்டிருக்கவே
குறைவில்பலபலவிருதுமடியவர்கொண்டெஹரியிடம் பெருக்கவே
கடலினிடைதுயி லுடையஹரியெனக்கனிந்தெவருமன்பிணுகவே
கருணைவேங்கட ரமணன்மேரினிந்காஷியெவருக்குந்தருக்கவே. (ரத்)

(உக) விருத்தம்.

ஹரிநாரோஹணம் தானாப்போ ... *
தாசர்சனம்அடியவரும் அளவில்லாத ... *
பிரியமுடன்சுழைப்புகாட்டிப் ... *
பெருலகோச்சித்துப் பெருமையாகப் ... *
பரிவட்டஞ்சந்தனமும் பலருங்கொண்டு ... *
பாற்றிபாதேவகாயுடைத்துப் பாவித்தொண்டு ... *
புரிவரும்புகாரும்வடத்தைதகையிற் ... *
பூண்டிட்டார்தமங்கடக்க வேண்டிட்டாரே ... *

(உஉ) ராகம் - மோஹனம் - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி:

ரதமோடி வருகுதுபார் அதிசயமாகவே

வேங்கடேசரும் நீதமாயதின்மீதுலாவ

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதோவண்டிக்கால்சரித்திரம். ச. அ.

அனுபல்லவி.

விதவிதமாயலங் இருதமதுகடியே

பதிவிருதையினிட சதனையுந்தேடியே

(ரதமோடி)

க. ஹரிதாசர்வடம் பிடித்தே
அடிக்கடி நடித்தே ஹரிஹரியென்று
ஆவல்தீரவே சேவைசெய்து
பிரியமற்றுதி படித்தே பெருமையாகத்
நிறைகடலெல்லியென முரக்கடுகிடென
அரிணமகனை யென தமிழிற்கொடுகொடென (ரதமோடி)

உ. சதுர்வேதம் முழங்கிடவே
இருத்திபஞ்சுழுவே மறையவர் சன்னத்
தாத்திரித் தாத்திரித் தாத்திம்மெனமிதித்
தாடிப்புளங்கிடவே விருதுகள்சூழ
வீரியடால்குடை குரியபாடுகளி
மீதியமகுடசிக் காரமுடனே (ரதமோடி)

ங. மலர்மாரிகர்பொழியத்
திருவாயின் மொழியால்
வாழ்த்திவேங்கட முரத்தி
வீதி வல வழியால் கோசாய்மடமுனை
வந்தொரு தந்திர வந்தை புரிந்திட
அந்தணர்வந்து பணிந்து தெரிந்திட (ரதமோடி)

(உஎ) விருத்தம்.

கோசாய்மடத்தின்று னுலலாசரதம்வந்துஅதிக ... *
குராமுடனே நிற்கவும் ... *
ராஜாநிராஜரும் புகாரானேகரும் ... *
அவ்வடமெடுத் திழக்கத் ... *
தாசர்களுல்லாசமொடு சன்னைகள்மிதிக்கவும் ... *
சுற்றுமசைவின்றி நிற்க ... *
புரிசு யிடுதென்னவித மென்றுபெரியோர்கனியை ... *
செப்புவா ரொப்புவாரே ... *

100 திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(உரு) தரு - ராகம் - பைரவி - தாளம் - திரிபுடை.

பல்லவி.

கோபமென்னசொல்வாய்தேவா தேர்நடக்காத
கொள்கைசொல் மஹாறு பாவா

அனுபல்லவி.

பூவான்வனமார் பார புதழ்வேங்கடப் பிரதாபா (கோப)

க. வேந்தர்குறைசெய்தாரோ வேதாகமந்தெரிந்த
வேதியர்குறைசெய்தாரோ ஓதேவனே வேதியர்
சாந்தவைசெய்குறையோ சரணமதிற்பிறந்த
தரணிமக்கள்செய்யும் குறையோ
பாந்தல்லடியார்கள் பத்திக்குறைவுமுண்டோ
பணிவிடைக் குறைதானுண்டோ

ஏன்தானிப்படிவந்த - தெளியோர்களுமவருந்தக் (கோப)

உ. பாலவிருதர்களெல்லாம் பசியாற்பாதவிக்கப்
பார்ப்பதழகோதேவனே ஓ - தேவனே பார்ப்ப
மூலஸ்ரீனிவாஸ மூர்த்திபூசையுமிந்ந
முறையோமாதவ பூபனே
மேலேவெய்யலிந்நிறு வேந்தர்களுமவருந்த
விதியோ பதுமகாபனே

பாலாழிசயனனே பதுமநன்னயனனே (கோப)

க. சூத்திரம்பிடிக்காமற் சூத்திரம்பிடித்தோமே
சூத்திரதாரிநீயே கபடநாடக சூத்திரதாரிநீயே
பிரார்த்தனைக்குறைவுண்டோ பாவிசெவருண்டோ
பாகவதர்செய்பிழையுண்டோ ஓதேவனே
பிரீதனையெவர்மேலே பிழையுண்டோ உண்கையாலே
பிடிக்கமாட்டாயோமாலே - ஓதே

கீர்த்திமருவும் வேங்க டாத்திரிவளர் மூர்த்தியே (கோப)

(உரு) விருத்தம்.

வேதியெவருமிந்த் விதத்தினிற்றிதிகள்செய்து ... *
நிதிசேர்வேங்கடேச வித்தனைவணங்கும்போது ... *
ஆதிநாரணனுமங்கே சந்தனைன்றனதுமேலே ... *
கோதிலாமருநானன்றாய்க் கூட்டினாட்டினாரே ... *

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். 101

(உரு) தரு - ராகம் - கமாஸ் - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீசனது - ஓ வேசங்கொண்டவர் நடித்தார்
திருப்பதிவேங்கடரமண (ஸ்ரீசனது)

அனுபல்லவி.

பாசமகலும்ஹரி தாசர் நடுவிலொரு
கேசரிபோலேவல் லாசமாகவே (ஸ்ரீசனது)

க. சிந்தைமகிழ்வா னந்திரித்தனமிவார்
திருதினெனவெரியும்நெய்ப்
பந்தங்கோயுட லந்தனிற் புணர்ந்திவார்
அந்தணரெவரையும் பிந்தவிலக்கிக்கொண்டு
கந்தனுடனிருந்த காரிகைதனைக்கண்டு (ஸ்ரீசனது)

உ. வாருபிவள்தனைப் பாருமெனவேபிடிப்பார் இந்த
மடந்தையெமகனுடன்
சேரப்பிடித்துத்தன் தேரினிடம்வந்துநடிப்பார்
கோரினபடியே கு மாரனைவண்டியில்
ஆருமறியத்தந்தாலத் தேருமநடக்குமென்று (ஸ்ரீசனது)

க. நாலுபேரிந்த பாலனைவரங்கேடார் இந்த
நாரிதவிர அவ
ராலேசொன்னது போல அடியிலேட்ட
நாலெட்டுவயதிலிப் பாலன்படைத்தால்வண்டிக்
காலுக்கிடுவேனென்று ஜாலஞ்செய்கிறுளென்று (ஸ்ரீசனது)

(உரு) விருத்தம்.

ஸ்ரீசனவேசங்கொண்டோர் செப்பிடத்தெளிந்தங்குள்ள ... *
பூசாரனேகர்வந்து பூவையெய்தித்துக்கொண்டு ... *
தோஷிநீசொன்னவாறு சுதனைவண்டியிலேதந்து ... *
நசனைவணங்கிப்போவென் நேசுவார்பேசுவாரே ... *

(உரு) தரு - ராகம் - மோஹனம் - அட்டாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

நசனுனைவிடுவனே வேங்கடநிர்
வாசனுனைவிடுவனே

அனுபல்லவி.

கூசாமற்பிள்ளைவைக் கொடுப்பதாகச்சொல்லிக்
கூசினுல்லிடுவனே கொடுகொடென்னகல்லி (நச)

ரு. திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டி க்கால்சரித்திரம்.

க. இப்படியேனெண்ணினாய் பிள்ளையென்பெற்று
சம்பனையென்பண்ணினாய்
சம்புடைபுவளையே கவலையென்புகிராய்
இப்புறல்வணைக்கையில் இளியேன்வைத்திருக்கிராய் * (ஈச)

உ. முடவன்மறியையேண்டினான். குஞ்சையிற்பொன்
முடிப்புடவன்வந்தாண்டினான்
படவன்மறையேந்தப் பணத்திப்பறிப்பையென்றான்
முடவன்மறையென்பொண்ணின்முடிப்படைக்கொண்டவன்சென்றான் (ஈ)

ஊ. கிழவிலெந்தரச்சாற்றினான் காசாண்டினெய்
முழுதுவிளக்கிட்டேற்றினான்
கழுவாதுகிச்சடி காசாண்டியினிற்செய்தாள்
அழிவில்மண்டபத்திற்குண்டவனும்பலவினைக்கெய்தாள் (ஈச)

ச. கோரும்வரத்தக்கொடுப்பான் தன்காணிக்கை
குறையில்வட்டியிட் டெடுப்பான்
நாரியேவுனதுகு மாரணவிலொனோ
மீறினாலுண்டவடி சேரவென்றிவொனோ (ஈச)

ரு. ஆரும்அறியாமலானதே நிகோரின
தரிந்துமறியுக்கேட்டாரே
வாரிஜாணனுங்கிருபை வைத்தாலின்னம்பெறுவாய்
கோரினபடியேகு மாரன்னைத்தருவாய் (ஈச)

(கூ) விருத்தம்.

இப்படிமறையோர்சொல்ல வேந்திழைகணவன்மாயி ... *
மைப்பொலிகுழலினானை மைந்தனைனானைநுகொண்டு ... *
வெப்புறுத்தழலில்வெண்ணெய் விழுதல்போலுருகிவாடி ... *
எப்படியிவியேமென்று இடிக்கின்றாதுடிக்கின்றாரே ... *

(உக) தரு - ராகம் - உசேன - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

ஏதடிஇப்படி - எண்ணினாய் நீதான்
எழ்போதுபிரார்த்தனை பண்ணினாய்

அனுபல்லவி.

நாதனும்அறியாமல் நவிலவதுந்தெரியாமல்
திதென்றுக்குறியாமல் சிறுக்கியாய்த்தெரியாமல் (ஏதடி)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டி க்கால்சரித்திரம். ரு.

பாலிநீசொன்னதைப் பண்ணடி கோ
பாலனைவேண்டின தென்னடி இந்தத்
தேவன்தேர்வண்டியின் முன்னடி உந்தன்
செல்வனைக்கேட்கிற தென்னடி
ஆவலால்நாங்கனோர் மூவரும் வேண்டின
தல்லாமற்பிள்ளையைக் கொல்ல நீவேண்டின (ஏதடி)

பிள்ளையென்கொல்லது தன்மமோ அடி
மேயேவுனக்குப்பெண் மூன்மமோ கம்மா
உள்ளதைச்சொல்லென்ன வன்மமோ உந்தன்
உள்ளவினையால்வந்த கன்மமோ
எள்ளளவாகிலும் எங்களை யோர்பேச்சு
விள்ளாமல்லலோ விபரீதம் வரலாச்சு (ஏதடி)

தங்கப்பதுமையுந் தொட்டிலும் பசி
தாழ்த்திடவேப்பிலை மட்டிலும் தின்று
மங்கனாமம்புரி வாசனைக் கண்டு
வந்தித்துத்தந்தோமுன் யோசனை
எங்களுக்குள்ளேநாந் தெரியாமற்போச்சுது
அந்தையேநாமு மயங்கிட லாச்சது (ஏதடி)

(கூ) விருத்தம்.

கணவனும்மாமனாகுங் கலையேயிசுந்தகேட்க ... *
குணமிசுந்தருமசிலைக் கோதையுங்குணிந்துநின்று ... *
மணமகன்மனையும்மாமன் மாயியார்தனையும்பார்த்து ... *
இளைக்கயல்விழியினாறு மியம்புவாளியம்புவாளே ... *

(உஎ) தரு - ராகம் - காம்போதி - அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

என்னநான்சொல்லுவே நெந்தன்பிரார்த்தனை பிராணநாத வேங்க
டேசனைப்பிள்ளையி னுசையால்வேண்டினேன் பிராணநாத
முன்னமோரந்தனை அன்னமுண்கேனென்று பிராணநாத உங்கள்
முன்னவர்கொன்னது மென்னமந்ததோ பிராணநாத
பிள்ளையிலார்க்குப் பெருநரகென்றாரே பிராணநாத அந்தப்
* பேச்சுக்காய்நானொரு பேச்சுகினைத்தது பிராணநாத
விள்ளவென்றாலும் மிகமனம்வாடுதே பிராணநாத இந்த
மேதினிதன்னிலைமா பாதுகியாகினேன் பிராணநாத

108 திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

- க. பெற்றவனென்றுவுரைத்தால்போதுமன்று பிராணநாதா நானும்
பேதமையாய்நினைத் தோதினோமொழி பிராணநாதா
கர்த்தமும்வேங்கட காரணன்றேரினிற் பிராணநாதா வண்டிக்
காலுக்குத்தந்திடப் பாலனைவேண்டினேன் பிராணநாதா
- ச. தப்பாமற்கொப்பற் தரித்திடக்கண்டனன் பிராணநாதா பின்னை
தான்பிறந்திட்பின் நான்மறந்தேனைதைப் பிராணநாதா
சொப்பனங்கண்டது இக்கயிஞ்சுந்தது பிராணநாதா அனந்தச்
சொன்னல்வைவீரென்று உன்வியிருந்தேன் நான் பிராணநாதா
- ஞ. அப்புறம்கானரி பொற்பதம்வேண்டினேன் பிராணநாதா வய
தைத்துஅளவுமிசு கிந்தையநாடினேன் பிராணநாதா
அப்பன்வயிறு வலிப்பதைக்கண்டோமே பிராணநாதா நாம்
யாத்தினைவந்தபின் பார்த்துலையேவலி பிராணநாதா
- க. பிரார்த்தனைநீங்கள் செலுத்துமளவுமென் பிராணநாதா எந்தன்
பிரார்த்தனையெப்படிச் சேர்த்தடுவேனென்று பிராணநாதா
தோத்திரஞ்செய்தரி கீர்த்தனம்பாடினேன் பிராணநாதா ஹரி
கூடாத்திரமாகவே தேர்த்தொழில்பூண்டனர் பிராணநாதா
- எ. தண்டிபிடித்தென்னைக் கண்டித்தஞ்செய்கிறார் பிராணநாதா ஹரி
கற்பனைதானினி யெப்படியொயென்றன் பிராணநாதா
மண்டலத்திலவசை கொண்டவளாகினேன் பிராணநாதா எந்தன்
மைந்தனையெப்படித் தந்திடுவேனையோ பிராணநாதா
- அ. பெண்புத்தியாலே பிழைமோசம்போனேனே பிராணநாதா இந்தப்
பேச்சுமகத்தான யேச்சுக்குள்ளாகினேன் பிராணநாதா
கண்மணிபாலன்செய் புண்ணியமென்னமோ பிராணநாதா மிகு
காரணன்வேங்கட காரணனே துனை பிராணநாதா

(கஉ) விருத்தம்.

பத்தினிசொல்லச்சொல்லப் பிராணநாயகனுத்தன்னைப் ... *
பெற்றதாய்த்தந்தையாரும் பின்னுமுள்ளவருங்கேட்டுப் ... *
புத்திரன்மனைக்கொல்லப் பூண்பரோவிரதமென்று ... *
பெத்ததாயலப்பெயன்று பேசுவா ரேசுவாசே ... *

(உஅ) தரு - ராகம் - செஞ்சுருட்டம் - அபதாளசாப்பு,
பல்லவி.

எண்டியிப்படிநீதான் வேண்டினாய் பாவி
எண்டியிப்படிநீதான்

அனுபல்லவி.

வேண்டினாயேயிப்படி விபரீதமாகித்
துண்டிபோலானாயே சுதனுக்குத் துரோடு

(ஏண்டி)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். 109

- க. பெற்றமகன்ககமா யுற்றால்சுச் தோஷம்
மற்றதற்கிடஞ்செய்தால் மகத்தான தோஷம் (ஏண்டி)
உ. தானேபரலையார்க்குத் தர்தபான் மேசை
பூனைக்குக்குமென்ற புதுமைபைப் போலே (ஏண்டி)
க. புத்தாமநாகுறும் பெற்றதே அருமை
ஹத்திசெய்தால்நாக மனந்தமாய் வருமே (ஏண்டி)
ச. தானருளுமாய்நீ யாருடன் சொன்னாய்
தேரிடருசென்று தெருவிலே நின்றாய் (ஏண்டி)
ஞ. தேஞ்சாவிழைமுதமாய்க் காஞ்சாலுக் தானே
தாஞ்சாமருந்துன்பாரோ நானியில் மானே (ஏண்டி)
க. சேனயப்பெற்றபுண்ணியத் தாயென்றரிந் தோமே
மாயன்பேர்செ லிய மோசப்பேயென்றரிந் தோமே (ஏண்டி)
எ. வஞ்சகிவுளைப்போலே பிரபஞ்சத்திலார் சொல்லாய்
பஞ்சமாபாதகிவுள்தன் னெஞ்சுமென்ன கல்லா (ஏண்டி)
அ. ஏதடிவேண்டினாய்குலை பாதகமி தல்லவோ
பாதகிவுளையேகொன்றிப் போதுநாகங்கள் செல்லவோ (ஏண்டி)
க. சற்றுமெம்மையோசியாமல் மெத்தநீ சண்டாளி
முற்றமகனுக்குதைத்தல் குற்றமல்லோ நீவி (ஏண்டி)
க0. ஒருமூப்பகின்மேற்பிள்ளை மருவிக் கட்டினை
அநிசுப்பிச்செய்தென்று அருகிறசெய்து துனையே (ஏண்டி)
கக. வண்டியினில்கனைக் கைக்கொண்டெருவாயோ அக்கர
வண்டியியெப்படிமனக் கொண்டு வருவாயே (ஏண்டி)
கஉ. புரிநிவாசனைவேண்டித் திருப்பிக்கொன் கதினை
மாரிலந்துதிக்குமுன்னை மடக்கை கேனினை (ஏண்டி)

(கஉ) விருத்தம்.

பதியொடுமாமன்மாயி பலபலதனங்கள்யாரும் ... *
விதவிதமாகப்பேசி மெல்லியவைபும்போது ... *
சுதனைநீவண்டிக்கிப்போ தருகடன் தருவையென்று ... *
முதுமறையோர்கள்யாரும் மொழிந்திட்டார்மொழிந்திட்டாரே ... *

(உக) தரு - ராகம் - அடாண - தாளம் - ருபகச்சாப்பு,
பல்லவி.

போதுபோக்கலெதுவிள்ளிட உத்தன்
புத்திரனைத்தேர்ச்சக் காத்தினிற்றள்ளிட

அனுபல்லவி.

பாதகியென்ன தோதகஞ்செய்கிறாய்
புரிதான்பாதத்தை போதினாய்கிறாய்

(போது)

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

- அ. தேரிங்கேநின்றுள்ளனேரம் உணைக்கண்டு
தேடிப்பிடித்தாரே நியுந்
கோரின்கோரிக்கை யாருந்தேரித்திடக்
கூறிப்படித்தாரே என்ன
காரியம்நீசம்மா நேரஞ்செய்யாதே ரு
மாரணவண்டியிற் குராய்விவாராய் (போது)
- உ. சொன்னசொல்லாறுவ தென்னமகத்தான
தோஷம்அறியாயோ முன்பு
மன்னரிச்சந்திரன் தன்னிடத்தேவிக்கு
வந்ததறியாயோ
அன்னத்துடன்மகன் மனைக்கறிசெய்
தரனாற்கருளுந் திரங்கேட்டிலாயோநீ (போது)
- க. ஈசனிரதம் நிலைநின்றபோனும்
எங்கனாக்கேவிரதம் ஸ்ரீநி
வாஸனுக்கேர்கால பூசையுன்னலே
வழுவிவென்ன சுமர்தம்
நேசமாய்சொல்லிய ஸ்ரீசனுடமைக்கு
ஆசையினாலே இ லேசப்பட்டேன்கம்மா (போது)

(கூச) விருத்தம்.

- போதுபோக்காதோபுந்தன் புகல்வனைக்கொடுப்பாயென்று *
வேதியொவருமிந்த மெல்லியைவையும்போது ... *
காதலன்மனைப்பார்த்துக் கண்கணர்ச்சொரியவார்த்து ... *
ஸ்ரீகராமுருந்தாவென்று தேம்பிநின்றியம்புவாளே ... *

(கூ) தரு - ராகம் - புன்னாகவராவிர - தாளம் - ஆதி.
பல்லவி.

என்னசெய்வென்றறியே மைந்தனைக்கொள
தென்னையா தரியே

அனுபல்லவி.

- என்னமோபைதநான் சொன்னதெவர்க்குந்ருரோதம் *
ஏழையிலோடனக் கித்தனைபிடி வாதம் (என்ன)
- க. மகனையெப்படிக்கொடுப்பேன் என்வீட்டார்முன்
வந்துளப்படி யடுப்பேன்
வெகுநாட்பின்னாயில்லாமல் கெலிந்துபெற்றெடுத்தேனே
பகவானேஉனதுதேர்ப் பலிக்கென்று அடித்தேனே (என்ன)

திருப்பதிவேங்கடேசுவராதேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். இள

- உ. பத்தவச்சலனல்லவோ பாதையும்பெண்ணு
யுற்றதுன்பத்தல்லவோ *
பெற்றநான்சொன்ன விபத்தைநீதிராயோ
புத்திரன்மேல்கிருபை வைத்துநீகாராயோ (என்ன)
- க. கவலைமிகத்தருக்தே மைந்தனைக்கண்டால்
கண்ணீராராய்ப் பெருகுதே
அவசரப்படிப்புத்தி தவறுமென்பதுபொய்யோ
அடியவன்மேலிப்படி அடஞ்செய்கிறீனாய்யோ (என்ன)
- ச. சொன்னபடியே மகனே இதோவந்து
நின்றான்லோகரகங்கனே
முன்னொருவார்த்தா யென்னன்னருகிழக்காயே
இன்னொருவரம்மைந்தன் மன்னீரகவிப்பாயே (என்ன)
- இ. ஈசாவுனையே - நம்பினேன் வேங்கடகிரி
வாஸாடனையே நம்பினேன்
ஆசையுடனேநா னன்றுவேண்டிக்கொண்டேன்
மோசஞ்செய்யாதேயின்றான் முன்னேவேண்டிக்கொண்டேன் (என்)

(கூ) வஞ்சித்துறை.

மாதுநீசம்மா - போதுபோக்காதே ... *

ஸ்ரீதானுக்கிப் - போதுதாக்கன ... *

(கூ) விருத்தம்.

- மறையவருநாயுந்தாய்சொல் வார்த்தையுங்கேட்டுப்பாலன் ... *
விரைவுடன்மாயென்ன விதமிதுவென்றுகேட்டகச் ... *
சிறுவனேஉனக்குநானித் தேவ்னைவேண்டமாயன் ... *
உடைப்படிக்கேட்டானென்னு முனாக்குனாஉனாக்கின்றானே ... *

(கூ) வது - தரு - ராகம் - காம்போதி - அட்தாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. என்னநீவேண்டுக தின்னமுனாத்திடா யன்னையே வேங்க
டேசன்பிரார்த்தனை பேசினதென்னசொல் லன்னையே
- உ. உன்னைப்பெருமுன்னஞ் சொன்னபிரார்த்தனைநீமந்தனே அது
சொன்னாலெவர்களுந் நன்றாகவேசுவர் கந்தனே
- க. அப்படிச்சொன்னதிற் றப்பிதமுண்டோசொல்லன்னையே அன்த
இப்போதுஎன்னிடஞ் செய்ப்பிவாயென்தன் அன்னையே

அ

௧௮ திருப்பதிவேங்கடேசுவர்த்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

- ச. முப்பதினமேலிந்த சர்ப்பக்கிச்சினை மைந்நே உன்னைக்
கொப்பித்துப்பெற்றிடச் செப்பினதொன்றுண்டு கந்தனே
௩. கோரினபிரார்த்தனைப் பேரென்னசொல்லுவாய்நீனையே அதைக்
கொடுக்காமலேன்சம்மாய் தடுமாறுகிறுயென்தன்னையே
௪. தேரின்வண்டிக்குக் குமாராஉனைத்தரககோரினேன் அதை
நேராய்கொடுக்கவி சாரமுடனேபாஸ்மாறினேன்
௫. கொடுத்ததைக்கேட்கில் அடுத்ததுபுகையென்று அன்னையே நீயுந்
கூசியேநீமனக் கிவெசப்படலாமோ அன்னையே
௬. எடுத்துமுலையுண் கொடுத்துவளர்த்தயென் பாலனே வுனை
யெப்படித்தேர்வண்டிக் கொப்பிப்பதப்பாவென் பாலனே
௭. சொன்னசொல்மாவது தென்னமகத்தானதோஷமே அந்தத்
துயனுடமைக்கு நீயமுதாலென்ன பூஷமே
௮. உன்னைக்கொடுப்பதற் கென்னமனம்வரும்சுமந்தனே எந்த
ஊருஞ்சிரிக்கவே துறுக்குள்ளானேனே கந்தனே
௯. மாயனைவேண்டி அநியாயஞ்செய்வார்களோ அன்னையே ஊரின்
வாய்முடயாருக்குச் சாயும்அதைச்சொல்லாய்நீனையே
௧௦. தாயென்றுகூப்பிவாயே உனைத்தந்து வாடவோ யாருஞ்
செயென்றும்பேயென்றும் ஆயாசமாஞ்சொல்லாதேடவோ
௧௧. நேயமாயென்தனை மாயன்பதத்திவாயே அந்த
நித்தன்வரத்தின்னம் புத்திரனைப்பெறுவாயே
௧௨. தாயின்முலையின்னம் நீயும்மறந்திலைமைந்தனே உயர்
சாதுக்கள்வார்த்தைகள் ஓதத்தெரிந்ததோகந்தனே

(௩௭) வீருத்தம்.

தாயொடுமகனுமிந்தத் தத்துவமுனாற்றுத்தன்னை ... *

மாயனார்பதத்திலின்று மகிழ்வுடன்தருவையென்று ... *

வாயினாற்சொல்லுமிந்த மழலைதன்வார்த்தைகேட்டுச் ... *

சேயனேஉனக்கேதிர்த்தத் திடமெனமடந்தைசொல்வான் ... *

(௩௮) வது - தரு - ராகம் - கெண்டா - தாளம் - ருபகச்சாப்பு
பல்லவி.

இந்தத்துணிவுவந்ததேதடா எந்தன்கண்ணின்மணியே
மைந்தனெகிட்டவந்து ஓதடா

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்த்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். ௩௯

அனுபல்லவி.

- என் தன்வயிற்றில்வந்துபிறந்தையே பாவியாமென்
இன்றுவிதிவோமென்று மறந்தையே
௧. முலைக்குழமறக்கிலையேகந்தனே இந்தகியானவார்த்தை
மொழியவெப்படித் தெளிந்தாய்கந்தனே
௨. கலத்திலன்னத்தைக்கலக்கிணட்டென்பாய் தொடழித்தனில்விடுத்துக்
கனியப்பாடினநீ யாட்டென்பாய்
௩. அப்பிச்சிகொடுப்பாயென்றலட்டுவாய் என்னையம்மம்மாவென்று
அடிக்கடிமுலைகுடிக்க மலட்டுவாய்
௪. பற்பலவினையாட்டுமோவாய் சிலபாலருடனே
பரிந்துசுண்டைபுரிந்துந் கூடுவாய்
௫. அப்பனிடத்தென்றப்பித்தஞ்சொல்வையே அவரென்னையதட்டி
அடிக்கவெனதுமடிக்குட் புல்வையே
௬. செப்பும்மழலைவார்த்தைக்கிள்ளையே வேங்கடேசுருன்னைத்
தேடிப்பிடித்தாரென்ன கொள்ளையே
௭. அஞ்சவயநுன்பிஞ்சுமதியமே உனக்கிந்தகியான
அறிவுகிடைத்தலரியி னுதயமே
௮. பஞ்சபாதகியென்செய்வென்மகனே உனைத்தேறிற்கொடுத்துப்
பார்ப்பேனோபறி யேற்பேனோமகனே
௯. அப்பனையெனதய்யனேமகனே உனைத்தேறிற்கொடுத்து
நிறவோமனந் தேறவோமகனே
௧௦. சொப்பனங் கண்டபோதேதேறிந்தேனே சதனேவுனக்குத்
துரோகியிவனென்றாகித் திரிந்தேனே
௧௧. அன்னையெனவென்முன்னேவருவையே உனைவாரியெடுத்து
அனைத்திடைபி லினைக்கப்பெறுவையே
௧௨. பன்னகேசுந்தரத்தினடியிலே உனைகொடுக்கமனது
பாயுமோ அநியாயம் படியிலேஇந்தத்துணிவு

(௩௮) வஞ்சித்துறை.

அமுதுநீசும்மா - பொழுதுபோக்காதே ... *

குழியையக்கொடுத்துத் - தொழுதுநீபோட ... *

௯௦ திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(௩௩) வது - தரு - ராகம் - சொஞ்சருட்டி - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அழாதேரீசம்மாவாடி யுள்தன்

அழகுமகனைவண்டி யடியினிற்றடி

(அழர்)

அறுபல்லவி.

பழிகாரிசம்மாபோடி எண்ணிப்

பாராமல்வன்வேண்டினாய்நீ நிரமடி

(அழர்)

௧. எடுக்காதசமையேரீ யெடுத்தாய் தலைக்

கெடுத்தகல்நெற்றிக்கேறக்கை விடுத்தாய்

படுக்காளியெனவேபே ரெடுத்தாய் பிள்ளைப்

பாலைக்காய்ச்சிப்பூனை பருகவேன் கொடுத்தாய்

(அழர்)

௨. சிறுவனுடன்மெள்ள நழுகிறாய் இங்கே

சினுங்கிச்சினுங்கிச்சம்மா திண்ணைமெழுகிறாய்

உரசசயனைத் தொழுகிறாய் நீயும்

உரலிற்றலையிட்டோங்கும் உலக்கைக்கழுதிறாய்

(அழர்)

௩. வண்டிக்கிடுவேனென்று பேசு இக்கே

வந்துகொடுக்கப்பால்மாறுறாய் கூசு

சண்டியாயிருக்கிறாய் சீசு யினித்

தாளாதுமகன்மனைத்தருவாய்நீ தோவீ

(அழர்)

(௩௪) வது - தரு - ராகம் - தன்னியாசி - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ஹரியெயென்னசெய்வேன்

வேங்கடகிரீ

ஹரியெயென்னசெய்வேன்

அனுபல்லவி.

சிறுவனைக்கொடுத்தாயே செலுத்தெனத்தடுத்தாயே

பரதவிக்கிறேனிப்போ, பாதிநானேதுசெய்வேன் பரீதரணே

(ஹரி)

௧. நானேபழிகாரி மைந்தனுனக்கென்

மேனோர்மொழிகூறித் தேனையானதுநன்றாய்ச்

சேர்த்துக்கொடுப்பதுபோ லானேனானுநிப்போது

ஆரணே - நாரணனே - பூரணனே

(ஹரியே)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். ௯௧

௨. மகனையெப்படியெடுப்பேன் ஐயய்யோதேரின்
வண்டிக்கெப்படிக்கொடுப்பேன் ஜகத்திலெவர்தான்பெற்ற
செல்வனைக்கொடுப்பார்கள் வகையறியாமற்போனேன்

மச்சவனே - கச்சபனே - அச்சுனே

(ஹரி)

௩. சிறுவன்மனைவிவாய் அதற்கென்மேலுன்

தேர்நீநடத்திவாய் அரிவைநானிதோவண்டி

யடியிற்படுத்திடுநேன் கருணைகொடுத்திருநீ

கருப்பதியே - மறுப்பதியே - திருப்பதிவாய்

(ஹரி)

(௩௫) விருத்தம்.

வெண்ணெய்கைநழுவித்தீயில் விழுந்திழல்மிஞ்சுமோதான *

அண்ணலேபுனக்குச்சொன்ன ஆரியபிராத்தனைக்கிப்போது *

எண்ணமிட்டென்னசெய்வேன் என்னதுமேவிரதமோட்டிக் *

கண்மணிபாலன்றன்னைக் காரெனநாரிசொல்வான் ... *

(௩௬) வது - தரு - ராகம் - அசாவேரி - அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

கந்தனைக்கேட்காதே யெந்தனைக்கொடுக்கிறேன்

கருணைசெய்வாய் ஹரியே

அனுபல்லவி.

ஐந்துவருஷமொன்றும் அறியாதசேயனைத்

தந்துயிர்தரிப்பேனே தகையநீசெய்மாயனே

(கந்த)

௧. முர்திக்கொடுத்ததைப் பிந்திக்கேட்பாரிந்த

முவுலகிலுமில்லையே ஆண்டோர்

முப்பதில்நான்சொன்ன தப்பிதப்பிரார்த்தனை

முடற்குமொப்பில்லையே நானும்

வந்தியானின்மருந்தாலும்தந்தேன்

வாதைக்கிடமுமில்லையே

மாயனேநீமுன்ச ஹாயஞ்செய்திப்போ

வழக்கிடென்தொல்லையே பல

அந்தணர்வந்தெனையெடுக்கிறார் அநீர்

ஆளுக்கோர்சொல்லாகத் தொடுக்கிறார் பெற்ற

கந்தனைக்கையிலே யெடுக்கிறார் வண்டிக்

காலுக்குத்தாங்களே தொடுக்கிறார்களாம்

(கந்த)

2. திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

உ. கைப்பிடித்தென்னை கலரும்புருஷன்
கனிந்துவாடுவானே யெந்தக்
காலமும்நொண்டிநொண்டி சொல்லுமாயியைக்
கண்டுதள்ளாடுவேனோ வேத
விற்பனமாமனார் வேண்டுமப்பணிவிடை
வேலைக்குத்தேவானே இந்த
மேதினியோமஹா பாதகியென்றே
விளம்பிடவாடுவேனோ என் தன்
அப்பன்மகனைக் கோர்தே என்னை
யாகிலுந்தாரேனிப் போதே நல்ல
சர்ப்பகிரியிதின் மீதே யேதுஞ்
சம்பனைசெய்ய லாகாதே சாமி (கந்த)

ஈ. எத்தனையானாலும் புத்திரனுக்கிடம்
யார்தான்செய்துசகிப்பானாய்யா உனை
எண்ணியேநந்துதி பண்ணியபேர்கட்
கிடந்தெய்தால்யார்க்கிப்பானாய்யா லோக
கர்த்தனாகும்நீயே பத்தருக்கிரங்கிடும்
காரணமெவர் வகிப்பானாய்யா யாவன
காப்பவனுனை யன் டிவெனச் சொல்லி
கூட்டியெவாஜயிப்பானாய்யா என்மேல்
சித்திரத்தேர்தன்னை யோட்டுவாய் என் தன்
செல்வன்மேல்நீகிருபை சூட்டுவாய் புகழ்
எத்திசைக்கும்நிலை நாட்டுவாய் வெங்க
டேசென்னென்றெங்கும்பா ராட்டுவாய் சாமி (கந்த)

(சு0) வஞ்சித்துறை - பிராமணர்சொல்லுது.

தண்ணீரெனவே - நண்ணியபேருக்
கெண்ணெயோதருவாய் - பெண்ணேநீசொல்லாய்

(ஈசு) தரு - ராகம் - செஞ்சுருட்டி - காளம் - ஆதி.

பல்லவி.

வாடாகண்மணியே உனைத்தேரின்
வண்டியிற்கொடுக்கிறென் சண்டாளியெடுக்கிறென் (வாடா)

அனுபல்லவி.

வாடாஒருமுத்தர் தாடாதோமிசைச்
சேஷசலனுடனே கூடநீவிளையாட் (வாடா)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். சுரு

க. அப்பாகண்மணியே உனைநித்தம்
ஆதரவாய்வளர்த்துப் பாதகியானேனே அப்பா
சொற்பமாய்வேண்டி லொப்பாரதியென்றுன்னைக்
கற்பிக்குமுன்வேண்டின திப்பொசெலுத்தூன்னே (வாடா)

உ. நாடுபழிகாரி உனைநித்தம் நன்றாகவெவளர்த்துக்
கொன்றிடவேவினைத்த நாடுபழிகாரி *
கூனியாய்முனைத்தேனே ஹானியாய்வினைத்தேனே
மானிலத்தோர்கைதொட்ட தேனையாகினைன்கிட்ட (வாடா)

ஈ. தொட்டிலிட்டாட்டினேனே உனைத்தேர்வண்டிக்
கிட்டவெள்ளாட்டிநானே அப்பாதொட்டி
இஷ்டமகனேவுனை விட்டிங்கேயடுத்திட்டேன்
கிட்டமற்றொருவண்டிக் கெட்டநான்படுத்திட்டேன் (வாடா)

(சுக) விருத்தம்.

மறையவர்வையவிந்த மடந்தையுமகனைத்தாவி ... *
ஹரிதிருரத்தின்வண்டி யருகினில்வந்துநின்று ... *
துருசுடனிடத்திற்பெற்ற சுதனையும்படுக்கவைத்து ... *
மருவலவண்டிதன்னில் வந்துதான்படுத்திட்டாளே ... *

(ஈசு) வது - தரு - ராகம் - ஆனந்தசாரவி - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஹரியே நீ வருவாய் உன்பிரார்த்தனை
யானதைப் பெறுவாய்

அனுபல்லவி.

பெருமையுடனெனக்கோர் பிள்ளைநீகொடுத்தாயே
பேதையேதோசொன்ன பேச்சாலெடுத்தாயே
பிரியமுடனென தருமைமகன்மிசை
பிரதம் நடத்துவை வரதவேங்கட (ஹரியே)

க. மூப்பதினமேலே பிள்ளையைப்பெற்றே
னப்பாஉன்னாலே
அப்புதல்வனையுனக் கொப்பிப்பென்னுஞ்சொல்லை
மெய்ப்பித்துக்கேட்கிறாய் தப்பிதமுனக் கில்லை
விதனெனக்கென்ன சுதனையுனக்கென்ன (ஹரியே)
மதியில் நினைத்ததே சகியாய்முடிந்தது

கூச திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேவர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

உ. மைந்தனைக்கொடுத்தேன் நானும் மறு
வண்டியிற்படுத்தேன்
ஐந்துவருமாய்நான் தந்திடாதிருந்தது
கெந்தனைவட்டியா யி தாமுருந்தனை
இரதமனையதி துரிதமுடனெம
திருவர்மிசையிலும் வரவும் ஈடத்திக்கொண்டு (ஹரியே)

கூ. ஹரியேவண்பாதம் வணங்கத் தந்
தருனும்பிரசாதம்
சிறுவனைத்தேரினெனெனத்தெனப்பிடிவாதஞ்
செய்திரேனையுங்கூடச் சேர்க்கிலமிகவினோதம்
தினரகங்க ஞானதகங்க
ஸ்ரீனிவாஸஜ நார்த்தனோத்தம (ஹரியே)

சு. மகவரங்கொடுத்தாய் ஹடஞ்செய்தின்று
வாங்கியேவிடுத்தாய்
லகுவாயினொருவரம் நிகொடுத்தனமையா
நெடுந்தேர்கனத்திடாமல் நீடத்திடி மய்யா
நீலமேகவி சாலதேஹனே
நிரஜாக்கம் பிரவேங்கட (ஹரியே)

(சஉ) விருத்தம்.

அங்கனமணியுயிர்வா றரிதிருச்சரணத்தியானம் ... *
பொங்கமாய்ச்செய்துபெற்ற புதல்வனுந்தானமாக ... *
அங்குராதத்தின்வண்டி யடிதனிப்படுத்தாளப்போ ... *
வேங்கடசமணன்றெரை விடுத்திட்டாரகடத்திடாரே ... *

(கஅ) வது - தரு - ராகம் - தன்னியாசி - தாளம் - ஆதி
பல்லவி.

அதிசயமிது வதிசயமெனவேரத்
மதுவருகிதுபாரும்

அனுபல்லவி.

பதிவிருதையும் ஹரி பதத்துதிபாடவும்
பாரிலுள்ளபல்பத்தர்கொண்டாடவும் (அதிசய)

க. சூதாத்திரஞ்செய்யும் வார்த்தையைக்கேட்டுச்சந்
தோஷம்மனதில் நாட்டி அதி
துரிதமுடனெய்ந்தத் திருமகனெயெடுக்குந்
தோகையெனக்கை நீட்டிப்
பார்த்திடும்மடவி மகனெயெனக்காட்டிப்
பார்ப்பதெனவேதலை யனைகள்முன்பாட்டிட (அதிசய)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேவர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். கூரு

மட்டந்தையொருவண்டியில் மகனெனவண்டியில்
வந்துஅவர்படுக்கவே சதூர
மறையவர்விரைவொடு ஹரியேவையென
வட்டத்தைக்கையிலெடுக்கவே
சரிசரியினியிதோ வருகிறோமெனச்சொல்லி
தலையையசைக்குதெனத் தரணியேவரும்புல்லி (அதிசய)

அசையுதுரதமினி விசைகொடுமிழுமென
அரகாதட்டியவசை மிரு
புஜவலியுடையவர் கஜமுடன்கண்ணையெப்
பூட்டித்தள்ளிக்கொண் டமவே
புஜகசயனன்செய்த புதுமைநானென்னசொல்லத்
திருக்கமகிழும்மந்தத் தேரும்பின்னுக்குச்செல்ல (அதிசய)

(சக) விருத்தம்.

கந்தார்த்தம் - ராகம் - மோஹனம்.

தேர்பின்னடந்ததிது யாருந்தெரிந்திதென ... *
தேவா வெனப்பரவியே ... *
கேருஞ்சிரங்களமிசை தோறுங்கரங்கள்கூடய்ப் ... *
பாரும்நிறைத் தரிஹீ ... *
குருரஞ்செய்துகிருபை தாரும்உமக்கென்ன ... *
கோபம்எனப் பரவியெல் ... *
ஜோரும்வணங்கமவற மேருந்திரும்பியதென் ... *
பிரதம் நடந்த வராதே ... *

(கக) தரு - ராகம் - மோஹனம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

இரதம்நடந்துவருதே தர்மசீலையின்
விரதம்முடிந்து வருதே

அனுபல்லவி.

இரதம்நடத்துமய்யா வரதவேங்கடதுய்யா
ஹரியே யெனவும்கல்ல பெரியோர்களுமேசொல்ல (இரதம்)

(சச) விருத்தம் - கந்தார்த்தம்.

அடமேவினோத்திந்த மடவாளுடன்மகனை ... *
யணிதேரின்வண்டி யடியில் ... *

சு.சு. திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

வடவேங்கடாசல மறாபுரத்திவாங்கியபிள்
மனதுசந்தோஷம்
வடபெட்டித்தவந்த நடுபெட்டித்திடவும்
மருள், ந்து, னைகர்ந்து
குடமாமுலைச்சியொடு குமான்றனைத்தாண்டி
குதித்துஇரதம் நடந்ததே

(சு.0) வது - தரு - ராகம் - மோஹனம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

குதித்தே ரதம்நடந்ததே அவர்மேல்தானா
பதித்தே ரதம்நடந்ததே

அனுபல்லவி.

குதித்தேரதம்நடக்க மதித்தேவருங்கண்டு
குதித்தார்புஷ்பவருஷம் உதித்தார்சந்தோஷங்கொண்டு (குதித்

(சு.0) விருத்தம் - கந்தார்த்தம்.

ஹரிதாசர்பிரியாத திருநாமமேபஜனை
யவர்கொய்க்கோஷ மொருபால்
ஸ்வரதாளமேளகின் னரிமத்தளங்கொளொடு
சுருதி கீத கோஷமொருபால்
பெரிதானபேரியொக் காஷாபூரிநகாரி
பிரியாதகோஷ மொருபால்
குரையாழியெனவதிர கோவிந்தநிரதமது
குடுகுடெனவே நடந்ததே

(சு.க) வது - தரு - ராகம் - மோஹனம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

குடுகுடெனடந்ததே தானய மகளை
குடுகுடெனக் கடந்ததே

அனுபல்லவி.

குடுகுடெனடந்து குடுகுடெனக்கடந்து
குடுகுடெனப்புகன்று குடுகுடெனத்தின்று (குடுகு)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். சு.சு.

(சு.சு) விருத்தம் - கந்தார்த்தம்.

சண்டமாருதமுட னிருண்டமேகம் ன்பல
சார்த்ததெனவே தரணியோர்
சண்டவரவெருண்டிடவே வண்டிகளுரு
காணமிசூந் தூளிகள்
எண்டிசைகளும்நிறைய வண்டிகளெலாம்பரிய
வெவருமிவர் மஹிமைமெரியத்
தன்னெவணிந்திடுவை குண்டநிரதம்நிலையிற்
குருனேதழையச் சென்றதே

(சு.உ) வது - தரு - ராகம் - மோஹனம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

தானே தழையச்சென்றதே ரதந்தனக்குத்
தானே நிலையில் நின்றதே

அனுபல்லவி.

ஞானசூரியனுதய மானதெவர்க்குமங்கே
வானொர்புஷ்பவருஷந் தானேசொரிந்தாரங்கே (தானே)

(சு.எ) விருத்தம் - கந்தார்த்தம்.

திருவேங்கடேசுனிற தேர்வந்துநிலையின்ற
செயலறிந்தார் ஜகமுளோர்
ஒருமாதபெருசாது சிறுபாலணிவர்மீது
உயர்தேர் நடந்தபடியால்
வருபோதவர்கள்செய்தி தெரியாதெனச்சகல
மாணுஷோத்தமர் தேடவே
மருவேதயிலலாத சிறுவனுடனேயழகு
மயிலானெழுந்து வருவான்

(சு.உ) வது - தரு - ராகம் - மோஹனம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

மயிலாளழந்துவருவான் மைந்தனைக்கட்டி
மார்போடனைத்துப் பெறுவான்

சு.அ) திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

அனுபல்லவி.
அயிலார்வியாள்மாநி அருளாபுகழ்ந்துபாடி
இயன்றனென்று யெடுத்தெனெனக்கொண்டாடி (மயிலா)
(ச.அ) விருத்தம்.

பாலனேனைநானைதப் பதுமனாபந்தேர்வண்டிக்
காளிலேதந்தேனன்றோ கண்மணிமகனையெந்தன்
பாலிலேவுனக்குப்பகும் பரிவுடனுளதோவென்று
சாலவேமனைநன்றாய்ச் சாற்றுவாள்தேற்றுவாளே

(ச.ச) வது - தரு - ராகம் - மேரஹரம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

அப்பனேவாடா கண்மணியேரி
யப்பனேவாடா

அனுபல்லவி.

அப்பனேவுநானே சர்ப்பனைசெய்தேனே
துறப்புத்தித்தவென் கெர்ப்பத்திலுதித்தவென் (அப்பனே)
க. வண்டிக்காலிலேனைக் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தேனே
சண்டாளியெனவேபேர் கொண்டுவந்தெடுத்தேனே (அப்பனே)
உ. அன்னையெனவேவிட்ட நின்றையெனதுஷ்டப்
பன்னகேசன்றந்திட்ட பொன்னேநான்வளர்த்திட்ட (அப்பனே)
ஈ. பெற்றவளுனைக்கொல்லப் பேய்போலேஅடுத்தேனே
பக்தவச்சலன்கிருபை பார்த்துப்பேரெடுத்தானே (அப்பனே)
ச. கன்னெஞ்சுவென்மென்னைக் காட்டினர்ஹரிதானே
என்னுடனுனைப்பெற்ற தின்றிந்தகிரிதானே (அப்பனே)
இ. ஸ்ரீநிவாஸனைமறந்தேன் முன்புகிடைக்காந்
மாநிலத்துதிக்கவே மைந்தாகம்மைரகித்தார் (அப்பனே)

(ச.சு) விருத்தம்.

மைந்தனையிடைபிலைவத்து மாமயில்தருமசிலே
வந்துமாதவனைவாழ்த்தி மணவாளன்மாமன்மாயி
முந்தவேமூர்ச்சையான மூவரையெழுப்பவென்று
வந்தனைசெய்துபின்னும் வசனிப்பாள்பஜனிப்பாளே

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(ச.ரு) வது - தரு - ராகம் - ஆனந்தபாணி - தாளம் - ஆதி.
பல்லவி.

துணைவாராய் ஹரியே க
ருணைதாராய்

அனுபல்லவி.

மணமிகுதுளசி மார்பகன்காரா
பணிமலையுடையபஞ் சாயுதஞ்ஞா (துணை)
க. பங்கஜநயன பன்னகசயன
வேங்கடரமணவி னோதநல்வயன
மங்களதேஹா வளரும்வைபோகா
எங்கினும்வளர்த்திடும் ஏகவனேகா (துணை)
உ. ஹரிநாராயண துரிதவிவாரண
கரிமுறையிடவந்து காத்தருண்மாயா
சிறியவளிடத்தருள் செய்துசந்ததியைப்
விரியமுடன்கொடுத்தருள் பெருகுஞ்சஹாயா (துணை)
ஈ. சுதனைவுனதுதிரு ரதத்தின்வண்டியிறமா
மதனமாய்வேண்டின முதலைச்செலுத்தென்மென்னை
விதன்ப்படுத்திரத மதனையெமதிருவர்
முதுகில்நடத்தியவச் சுதனேமாதவனே (துணை)
ச. பயத்தைக்கொடுத்துப்பின்னப் பயத்தைக்கொடுத்துடன்அ
பயத்தைக்கொடுத்துப்பாதாம் புயத்தைக்கொடுப்பவனே
நயத்திலுணையன்பரி தயத்திற்றுதிக்ஐசுவ
ரியத்தைக்கொடுத்தருளும் நித்தியமூர்த்தி (துணை)
இ. வாசவனொசுரர் பூசனைபுரிந்திடும்
ஈசனேதிருப்பதி வாசவிஸாசனே
தாசர்குனதுதித்திடும் நெசனேஅதிகவுல்
வாசனேஹரிஸ்ரீ வாசனேநீதானே (துணை)

(ரு.0) விருத்தம்.

பதிவிரைதஹரியைப்போற்றிப் பரவியேறிகும்போது
முதுமறையவன்றாய்தந்தை மூவரும்மூர்ச்சைநீங்கிச்
சுதனெடுந்தாயைக்காணத் துருவியேவருகும்போது
நிதினிடத்ததுபோற்கண்டு நெசித்தார்பாஷித்தாரே

870 திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

(சக) வது - ராகம் - ஆனந்தபாவி - தாளம் - அடதாளசார்பு.

பல்லவி.

அப்பனேமகனே கண்மணியே உனக்
கொப்பாருலகிலுண்டோ உயர்ந்தான் மணியே (அப்பனே)

அனுபல்லவி.

சர்ப்பகிரியோன்றந்த கனியே தேரின்
சக்கரமோவுனக்குத் தந்தோம்பொற் பணியே (அப்பனே)

க. உன்னைப்பெறக்கோரிக்கை செய்தோம் இந்த
உரகேசனைமற்று வுனக்குநோய் செய்தோம்
அன்னைசொன்னதைகேட்டு வைதோம் உன்னை
ஹரியெழுப்பவேநாக ளனைவரும் உய்தோம் (அப்பனே)

உ. கங்கையைப்படைத்தபொற்காலன் நம்மைக்
காத்துரகஸித்தனர் கருணைவிசாலன்
வேங்கடரமணகோ பாலன் அருள்
வினாந்தவனே பென்றந் தழைநீயென்பாலன் (அப்பனே)

(ருக) விருத்தம்.

பாலனைவாழ்த்தியந்தப் பத்தினிதனையுந்தேற்றி ... *
ஞாலமோடியாய்ச்செய்த காதனைப்புழந்துபோற்றிப் ... *
பாலனுந்தாயுந்தந்தை பாட்டனும்பாட்டியாள்கோ ... *
பாலனைவலமாய்வந்து பாடினார்கூடினாரே ... *
(ருஉ) விருத்தம்.

அங்குளபேரியோசெல்லாம் அவர்முதுகதனில்லாமும் ... *
தங்கியவடையாளத்தை ஸகலருமறிந்துகீர்த்தி ... *
பொங்கியவேகிகடேசன் பொற்பதமகனைவாழ்த்திச் ... *
சங்கைபில்லாமற்பாடித் தியானித்தார்தியானித்தாரே ... *

(சஎ)வது - தரு - ராகம் - சஹானா - காபி - ரூபகம்.

பல்லவி.

தேவதேவனேஉன் மஹிமை
செப்பவெளிதோ ஸ்ரீநிவாஸ (தேவ)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். எக

அனுபல்லவி.

மூவர்பரவும் வேங்கடாத்திரி
மூர்த்தியேவளர் கீர்த்திபடைத்த (தேவ)

க. வாரிஜாக்ஷனே நந்தகு
மாரதுளசேஹாரதார வாரிஜாக்ஷனே
நாரியொடுகு மாரன்முதுகிற்
தேர்நடத்தவுத் தாரமேசெய்த (தேவ)

உ. அண்டஜபதியே உனைத்தொழுந்
தொண்டர்கள்நிதியே நம்கதியே
மண்டலமதை யுண்டருள்கருந்
கொண்டலே வை குண்டவாசத் (தேவ)

ங. வேங்கடரமண அடியவர்
சங்கடசமனா சுகமன
அங்கஜனொடு பங்கஜனைவி
ளங்கவருளபு ஜங்கசயன (தேவ)

(ருக) விருத்தம்.

இப்படிமறையோர்வேங்க டேசனைத்துதித்துப்போற்றி ... *
மைப்பொலிமுழலாவ்தர்ம சீலையமகனைப்பார்த்துக் ... *
கம்புடையவனேஉன்போற் காசினிதனிலாரென்று ... *
செய்பியேஅவனைநன்றாய்த் தோத்திரஞ்செய்குவாரே ... *

(சஅ) வது - தரு - ராகம் - காபி - தாளம் - அடதாளச்சார்பு.

பல்லவி.

பதிவிருதைநீயே மஹாவிஷ்ணு
பத்தனுன்சேயே பதி

அனுபல்லவி.

ரதியுழுகழ்நொள்சந்திர மதியும்உனக்குநேரோ
துதிகொள்பூமியிலருந் ததிவேறுநினைப்பாரோ (பதி)

க. கலியுகத்தினிலே நீயேபலன
கண்டாய் கைதனிலே
சலியாமலநீசெய்த தவமின்றுபலித்ததே
சாமவேங்கடேசன் மனதருள்ஜொலித்ததே (பதி)

உ. மகனைப்பெற்றெடுத்தாய் தேர்வண்டியில்
வைத்துநீ படுத்தாய்
இகத்திற்கொடுக்குநதெய்வ மிவரென்றறியத்தானே
நசுன்றெரிருவார்மே லெளிதாய்நடத்தினானே (பதி)

எஉ திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

க, இந்தற்கதையைப் படித்துக்கேட்போர்க்
கெவந்தான் சமதையே
சந்ததினதானிய சம்பத்துகள் தருவார்
சாயிவேங்கடேசன் நனதுபதர்தருவார் (பதி)

(ருச) விருத்தம்.

பூசாரேவருமிந்தப் பூவையைப்புதல்வனைப்பார்த் ... *
தாசிகள்சொன்னாப்போ தந்தணன்றகப்பன்றாயார் ... *
மாசிலத்தர்மசீல மைந்தனுமாகக்கடி ... *
ஸ்ரீசனைவலமாய்வந்து திருநகர்சேந்தாரன்றே ... *

(சக) வது - ராகம் - பூபாணம் - அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

ஈசனைத்துதித்தாரே வேங்கடேசர்
வாசனைத்துதித்தாரே

அனுபல்லவி.

ஈசனைவருண்ட வாசனைப்பத்தர்கள்
நேசனைவளர்ஸ்ரீதி வாசனைப்பணிந்துக்கொண்டு (ஈசனை)
க, தீர்த்தமெவையுநாடினார் ஹரியைவந்து
சேவித்துக்கொண்டாடினார் ஹரிநாமசத்
தீர்த்தமதைப்பாடினார் ஹரிநாமசத்
கிரியைச்சுற்றியேகூடினார் ஹரிநாமசத்
தீர்த்தமருவும் வேங்க டாத் திரி தனிலேவந்து
கேதத்திரமாகுஞ்சே ஷாத் திரி தனிலேவந்து (ஈசனை)

உ, ஏழுமலையைத்துதித்தே கோவிந்தரதஜர்
இருக்கும்பட்டணமதித்தே அங்கேயொரு
காளமுழுதுமவசித்தே அலர்மேலு
நாயகதாள்கதித்தே விளங்கும்
வாழ்விழியவளையும வந்தித்துப்பணிந்தாரே
நாளுஞ்செழிகரும்பாக நகரிலுண் ணிந்தாரே (ஈசனை)

க, தந்திருப்பதியுத்தார் மமையொர்க்கண்ண
தானபிகவுங்கொடுத்தார் யாத்நினைசெய்த
விநையெவையுமுரைத்தார் தருமசீல
வேண்டல்சொல்லியே நிறைந்தார்
செந்திருமருவங்கோ விந்தன் கருணையாலே
வந்தோமெனவேசொல்லி மகிழ்ச்சியுடன்மென்மேலே (ஈசனை)

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம். எக

(ருரு) விருத்தம்.

ஹரிபூஸ்ஸவருந் தருவின்னெவருமிந்த ... *
நாரியைப்பிழைத்துநிதான் நன்னைதுபநிநாபன் ... *
மீதியுங்களைச்சாதித்த சந்தித்துவெல்லாமிந்வி ... *
ஸ்தாரமாயுரைப்பாயென்னத் தருமசீலையுஞ்சொல்வானே ... *

(ரு0) வது - தரு - ராகம் - சொரார - ருரம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னசொல்வேனந்தப் பன்னகேசன்கிருபை
தன்னப்பெரியோர்களே

அனுபல்லவி.

என்னசொல்வேனவர் தன்னநான்வேண்டலை
என்னவெடுக்குமோ சொன்னுடுக்குமோ (என்ன)

க, அமரநாசனிலாமல் வருந்தியெனக்கு
வயதொரு மூப்பதுமாச்ச அள
வந்தநாடிகள் ஸ்தலங்கள் தெய்வங்களை
வந்தனைசெய்தென்ன வாச்ச யாருஞ்
சந்ததியிலையென் நெந்தனைக்கண்டவர் ஒரு
சாடையாய்ப்பேசவு மாச்ச ஒரு
லைப்புருஷன் அன்ன தானந்தைக்கொள்ளாமல்
சாற்றியதாலந்தப் பேச்சு என்னை
வந்தியென்றே யுலகந்தனிற்சொல்வதை
மாற்றவொருநனைப் பாச்ச ஹரி
மலரடிபோற்றிடலாச்ச மனதொடு
மைந்தன்நீதிரிலோ ரதசக
கிரந்தனக்கிடவே சொனச்சபு
தந்தனைச்சொல்வே ஹரியருள்
தந்தாரப்பொழுதே விதிரயம் (என்ன)

என்னமனந்தவர் பொன்னின்பதுமைமைப்
ஈசுவென்னென்றவர் கூறினார் சிவா
இஷ்டமிகுந்ததை வேப்பிலையைத்தின்று
ஈசனைக்கண்டிடக் கோரினார் அவர்

சு0

௪௪ திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

பன்னியுந்தொட்டிற் குழியுந்தந்து
பரவுவேனு என்று தேறினார் என் தன்
பிரார்த்தனையேங்கட மூர்த்தியறிந்தொரு
பாலன் உந்தார்வயிற் றூறினான் பிறந்
தன்னன் மகனைக்கொடுப்பாயென்றென நன்
அருங்கனவில்வந்து தூறினார் மாத
மாச்சுப்பத்தென் துறை மீறினார்கனவினை
யென்னவென்றெனியேன் இவரொடு
சொன்னவின்றிவேன் ஹரிபதந்
தன்னையேதொழுதேன் ஹரிகிருபை
பின்னுமப்பொழுதே தந்தனர் (என்ன)

௩. மைந்தன் அழகுந் குணமுமறந்தந்த
மாயனைநான்மெத்த மறந்தேன் ஐந்து
வச்சரமாக வயிறுவலிகொண்டு
மகன் அழகான்பரப் பறந்தேன் பல
அந்தணர்சொல்ல வறிந்துபதியொடு
யாத்திசையவஞ் சிறந்தேன் ஹரிக்
கற்பிதமாயவர் செப்பினதைத்தர
யான்கொடுக்காமலே கரந்தேன் ஹரி
வந்தனர்தேரிலே நின்றனரப்போ
மறையோர் துதிக்கமெய் மறந்தேன் மருள்
வந்தோர்பிடிக்கவு மிருந்தேன்குமரனை
வண்டியிற்கொடுத்தேன் நான்மறு
வண்டியிற்படுத்தேன் ரதம்மலர்
செண்டுபோ லவுமே நடத்தினர்
அண்டரநாயகனே இன்னமும் (என்ன)

(௩௬) விருத்தம்.

உறவினரெவர்க்குமில்லா ரோதியதருமசீலைச்
சிறுவனும்பதியுமகன்றாய்ச் செல்வமேமிருந்துவாழ்த்தார்
ஹரிகதையதனைப்பாரில் அறிந்தவர்கேட்டபேர்கள்
சருவசௌபாக்கியம்பெற் தரணியில்வாழாமாதோ

திருப்பதிவேங்கடேசுவர்தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

வாழி

(௩௭) விருத்தம்.

ஸ்ரீதான்வாழிவாழி திருப்பதிமலையும்வாழி
மாதெனுந்தருமசீலை மைக்கனும்பதியும்வாழி
வேதியன்சுப்பராயன் விளம்பியதமிழின்வண்டிக்
காதையைப்படித்தோர்கேட்டோர் கருத்துடன்பதித்தோர்வாழி

பாயிரத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் மங்களத்தை இங்கும்

பாடிக்கொள்ளவும்.

ஸ்ரீவேங்கடேசுவராய மங்களம்.

வண்டிக்கால் சரித்திரகிர்த்தனம்

விருத்தம்

ருக்கள்

பாயிரத்தில்

விருத்தம்

தருக்கள்

விருத்தம்

பாவினம்

௧௩

௧௮

௪௦

௧௩௮

